

final

EVİNİZE GELEN DERSHANE

ÖSS TARİH CEP KİTABI

final'in ücretsiz ekidir.

TARIHE GİRİŞ

Tarih; toplumların geçmişteki yaşayış, kültür ve uygarlıklarını neden-sonuç ilişkileri içinde inceleyen bilimdir. Tüm yönleriyle bilinen (bilimsel) tarih yazının icadıyla başlar.

Çok geniş bir karşılaştırmalı alanı olan Tarih, geçmişteki hatalardan ders olarak geleceğe güvenle bilmemizi sağlar. Vatan, millet, bayrak ve alle sevgisini pekiştirir. Hoşgörüyü artırır.

Bir tarihçi;

- *Her bilim adamı gibi tarafsızlık ilkesine bağlı olmak zorundadır.*
- *Geçmişteki konuların incelediğinden deney metodunu kulanamaz.*
- *Olayları, geçtiği günün koşullarına göre değerlendirmeli- dir.*
- *Olayların yer ve zamanını mutlaka belirtmelidir.*
- *Bilgilerini kesin belgelere dayandırmalıdır.*

Tarih yazının icadına göre iki ana devreye ayrılır :

I) Tarih öncesi devirler;

Yontmataş devri, Cılıtlatas devri, Bakır devri, Tunç devri ve Demir devridir.

II) Tarih çağları;

İlkçağ, Ortaçağ, Yeniçağ ve Yakınçağ'dır.

- Tarih öncesi devirlerin adlandırılmasında kullanılan araç-gerecin niteliğine bakılmıştır. Bu devirlerin başlama ve bitiş süreleri bölgelere göre faklıdır.
- Tarih çağları ise tüm insanlığı ingilendiren evrensel nitelikli olaylara göre birbirinden ayrılır. Örneğin; Yazının icadı, B. Roma'nın yıkılması, İstanbul'un Fethi, Fransız İhtilali gibi..

ASYA ve MISIR'DA KURULAN İLK MEDENİYETLER :

Günümüz uygarlık düzeyinin temelinde **Mezopotamya** ve **Mısır**'da kurulan ilk medeniyetler yatar. Anadolu medeniyetinin de günümüzde etkisi oldukça önemlidir. Daha sonra sırasıyla; Yunan, Hellenizm, Roma ve İslâm medeniyetleri birbirinin etkisiyle gelişmiş, bugünkü Avrupa medeniyetine ulaşmıştır.

Başlangıçtan günümüze, uygarlıkta ileri gitmiş bölge ve toplumların önemli ortak özelliklerinden bazıları şunlardır: Düşünce serbestliği, uygun iklim koşulları, ekonomik olanakların genişliği, ticaret yolları üzerinde bulunma, yerleşim ve ulaşım kolaylığı...

Mezopotamya'da Sümerler;

- Ticaret malları için geliştirdikleri işaretlerden esinlenerek ilk yazılı (çivi yazısını) icadettiler.**
- Toplumsal düzenin iyi işlemesi amacıyla hukuka önem verdiler ve ilk yazılı kanunları hazırladılar. (Urgakına kanunları)**
- Temeli din ve büyülüüğe dayalı olarak Astronomi alanında ilk çalışmalar yaptılar.**
- Matematik, geometri, tıp ve müzik alanında da önemli gelişmeler kaydettiler.**
- Yeterli miktarda taş bulunmamasına rağmen mimariye önem vererek çok sayıda tapınak (ziggurat) yaptılar. Bu tapınakların en büyüğü olan Babil Kulesi ile Zafer Anıtı Mezopotamya sanatının önemli eserleridir. Ayrıca Babil'in Asma Bahçeleri dünyanın yedi harikası arasında yer alır.**

Nil'in sağladığı avantajlar sayesinde

Mısır'da;

- Yontmataş devrinden itibaren sırasıyla tüm dönemler yaşandı.**

- Coğrafi faktörlerin sonucu olarak dışandan etkilenilmeden **özgün bir uygarlık** meydana getirildi.
- Tanımsal etkinlikler sonucu 365 günlük ilk **Güneş Takvimi** bulunarak günümüz takviminin temelleri atıldı.
- Dine dayalı olarak **mimariye** özel bir önem verildi. Tanrılar için **tapınaklar**, Fıratlılar için Piramitler yapıldı.
- Ölümden sonra hayatın devam edecekli inancı **mumyaçılığın** gelişmesini, mumyacılık insan vücutunun yakından tanınmasını ve **tıp biliminin** ilerlemesini sağladı.
- Tanrı ve ticarete dayalı olarak **matematik** ve **geometri** bilimleri gelişti.
- Önasya toplumlannın aksine çivi yazısı kullanılmadı. Bunun yerine **Hiyeroglif** denilen **resim yazısı** geliştirildi.
- **Fıratlıların** aynı zamanda tanımsal bir gürce sahibi olduklarına inanıldığından çevre uluslardan daha koyu bir **mutlaklıyet** uygulandı.

İSLAM TARİHİ

- I. İslamiyet'ten önce Ortadoğu ve Arap Yanmadası
- II. Hz. Muhammed'in hayatı (571 – 632)
- III. Dört Hıfza Devri (632 – 661)
- IV. Emeviler devri (661 – 750)
- V. Abbasiler devri (750 ~ 1258)
- VI. Endülüs Emevilleri ve Beni Ahmer Devleti (756 – 1492)

İslamiyet'ten önce Ortadoğu'da söz sahibi olan iki önemli güç; Suriye, Filistin, Mısır, Anadolu, Trakya ve Makedonya'yı sınırları içinde bulunduran **Bizans İmparatorluğu** ile İran'da hüküm süren **Sasani Devleti** idi.

Arap Yanmadası'nda soy üstünlüğü anlayışı, kabilecilik, kan davaları ve bunların neden olduğu sürekli savaşlar siyasal

bir birlik kurulmasını engellemiştir. Toplumsal hayatı tam bir karmaşa ve eşitsizlik vardi. **Kadın haklarına** önem verilmeydi.

Puta tacıcılık yaygındı. Kâbe kutsal sayılırdı. Savaşlara ara verilen aylarda Mekke'de kurulan panayırılarda eğlenceler ve şiir yarışmaları düzenlenirdi. Haciz bölgesinin temel gelir kaynağı **ticaretti**.

Hz. Muhammed, küçük yaşta öksüz ve yetirm kaldığından yetişmesinde dedesi ve amcasının yardımını büyük oldu. Kişiliği ve davranışlarıyla çevresindekilerin güvenini kazandı. Kendisine **El - Emin** denildi. Hacer-ül Esved'in (Kutsal Taş) Kabe'ye yerleştirilmesinde **Hakem Görevi** yaptı. 610 yılında gelen ilk vahiyde Peygamber oldu. Hz. Hatice, Hz. Ali, Hz. Ebubekir ve Hz. Zeyd hemen İslâmiyet'i kabul ettiler.

Hicret:

Mekkelilerin zulüm ve baskısı nedeniyle bir grup Müslüman önce Habeşistan'a göç etti. Ardından Medine'ye göçler başladı. Hz. Muhammed de 622'de Medine'ye Hicret etti.

"Hicretin en önemli sonucu, Mekkelilerin zulmünden kurtulan Müslümanların Medine'de kendi bağımsız devletlerine sahip olmalarıdır."

Hz. Muhammed'in Seferleri :

Bedir Zaferi ile (624) Mekkelilerin ilk saldırısı etkisiz bırakıldı. Mekkeler, karşılığında ciddi bir devlet gücünün varlığını anladılar. Hz. Muhammed, aldığı tutusakları **fideye** ödemeleleri ya da **okuma - yazma** öğretmeleri karşılığında serbest bıraktı.

Hz. Muhammed'in vadide yerleştirdiği okçuların yerlerini terketmesi nedeniyle Müslümanların bir ara zor durumda kaldıkları **Uhut Savaşı** sonucunda (625) İslâmiyet'i sadece kendi güçleriyle yok edemeyeceklerini düşünen Mekkeler çevre kabilelerin yardımına başvurdu.

Hendek Savaşı sonucunda (627) Mekkelerin saldırısı tamamen tükendi.

Hudeybiye Barışı (628) ile Mekkeler bir süre tarafsız hale getirildi. Bu süre içinde Yahudilerin yaşadığı **Hayber Kalesi** fethedilerek (629) Medine – Şam ticaret yoluğun güvenliği sağlandı. Mekkelerin önemli bir bağlaşığı yok edildi.

630'da **Mekke** fethedilerek, Kâbe putlardan temizlendi. Mekkelerin büyük bölümü Müslüman oldu. Daha önceki işkence ve zulümier affedildi. **Huneyn** zaferiyle Mekke'nin fethi pekiştirildi. **Tâif Kalesi** kuşatıldı, alınamadı.

Bizans ordusunun Arap yanmadası üzerine gelmesi İhtimaline karşı çıkan **Tebük** seferinden, bir tehlike olmadığı anlaşılıncı savaşılmadan geri döndü. Bu sefer sırasında Şam'daki veba salgını nedeniyle ilk karantina uygulandı.

Dört Halife devrinin İslâm tarihindeki yeri ve önemi nedir?

Bu devir; Hz. Muhammed'in vefatından sonra doğabilecek ilk karışıklıkların önlediği, Halifeler bir tür **seçimle** işbaşına geldiğinden, bir anlamda **Cumhuriyetin** uygulandığı devirdir.

Hz. Ebubekir döneminde; Kur'an ayetleri toplanarak bir kitap haline getirildi. Sahte peygamberler sorunu çözümlendi. Suriye'nin fethine başlandı.

Sınırların büyük bir hızla genişlediği Hz. Ömer döneminde; Suriye'nin fethi tamamlandı. Filistin – Kudüs – Mısır alındı. İran'daki Sasani devletine son verilerek Türklerle ilk sınır ilişkileri başladı. Genişleyen Ülke toprakları ilk kez **yönetim birimlerine** ayrılarak **valliler** atandı. Sürekli ordular kuruldu.

Hz. Osman, Kur'an nûshalarını çoğaltıracak önemli merkezlere dağıttı. Kuzey Afrika fethilerini başlattı. Şam'da vali olan Muaviye bir donanma kurarak Kıbrıs'ı aldı. Hazar Türkleriyle Horasan'da savaşlar yapıldı.

Hz. Ali; Cemel Vakası ve Siffin savaşı gibi iç sorunlarla uğraştığından O'nun döneminde fethiler durdu. İç savaşlar, Müslümanların Şii, Emevi ve Hariciler gibi gruplara ayrılmamasına neden oldu.

İslâm Tarihi'nin diğer dönemlerine gelince;

Emeviler; Halifeliği **saltanata** dönüştürdüler. Irkçı bir politika izlediler. İlk kez **Avrupa'da** fetihlerde bulundular (İspanya'yı ele geçirerek Vizigot krallığına son verdiler.) Türklerle kanlı savaşlar yaparak Türkistan'ı ele geçirmeye çalışılar. **İstanbul'u** iki kez kuşattılar. Emevi Devleti'nin dağılma nedenlerinin başında kendi **soylarını üstün tutmaları** gelir.

Abbasiler; Genişleme konusunda Emeviler kadar başarılı olamadılar. Buna karşılık **bilim ve kültür çalışmalarına** önem verdiler. Başkent Bağdat'ta **Hümanizma ve Rönesans** hareketleri görüldü. (Eski Yunanca eserlerin Arapça'ya çevrilmesinin etkisiyle). Müslüman toplumlar arasında ırk ayrimı gözlemedi. Türkleri yönetim ve orduda etkin görevlere getirdiler. Merkezi otoritenin zayıf oluşu, zayıflama ve dağılma dönenme girişiminde etkili oldu. **Moğolların Bağdat'ı işgalıyla** devlet yıkıldı.

"Abbasî tarihinin ilk önemli olayı olan ve Abbasî - Türk İşbirliği sayesinde Çinillerin yenildiği Talas Savaşı (751), Türklerin İslâmiyet'in koruyuculuğunu üstlenmelerinin başlangıcı sayılır."

Endülüs Emevileri; genişleme şansları olmadığından kültür ve medeniyete önem verdiler. Başkent **Kurtuba'da** Avrupa'nın ilk üniversitelerini açtılar. Devletin parçalanmasından sonra; başkenti **Gîrnata** olan **Beni Ahmer Devleti** tarafından bölgede İslâm Medeniyetinin geliştirilmesi sürdüründü. İspanya birliğinin kurulmasıyla bölge tamamen Hıristiyanların eline geçti.

İlk Müslüman Türk devletleri hangileridir?

Devletin Adı	Etkili olduğu bölgeler
Karahanlılar (840 – 1212)	Mâveraünnehir
Gazneliler (963 – 1183)	Afganistan, İran, Horasan, Hindistan
Tulunoğulları (868 – 905)	Mısır, Suriye
Akşitler (935 – 969)	Mısır, Suriye, Hicaz

- Karahanhılar;** ilk Türk - İslâm sentezini başlattılar. Orta Asya kültür ve medeniyetini Büyük Selçuklulara aktardılar. Türk - İslâm edebiyatının ilk örmeklerini (**Kutad gu Billig, Divan-ı Lügat-ı Türk...**) verdiler. Her alanda (resmi yazışmalar, bilim, edebiyat) **Türkçe** kullandılar.
- Gazneliler;** Yabancı ülkelerde kurulmuş bir Türk - İslâm İmparatorluğu'dur. **Hindistan'ı** fethederek bölgede Türk - İslâm kültürünü yaymışlardır. Abbasî halifelerini filen koruyan ve hükümdarları **sultan** ünvanıyla anılan ilk Türk devletidir.

BÜYÜK SELÇUKLULAR (1040 - 1157) :

İlk liderleri **Selçuk Bey**'dir. Büyük sultânları **Tuğrul Bey, Alparslan, Melikşah ve Sancar**'dır.

Dandanakan Savaşı'yla (1040), Gaznelilerin sonunu hazırlayarak İran'a egemen oldular. Yurt edinmek amacıyla Anadolu'ya ilk sistemli akınları başlattılar. **Pasinler** savaşında Bizans ve Gürcülerini yendiler (1048).

Bizans ordusunun imha edildiği **Malazgirt** savaşıyla **Anadolu'nun kapılarını tamamen Türkler açtılar** (1071). Abbasileri, Büveyhî ve Fatimi saldırılardan korudular. İslâm sanatına yeni teknikler kazandırdılar (**Nizamiye medreseleri, kümbepler, silindirik minareler...**)

Başta taht kavgaları olmak üzere, Atabeylik sistemi, Türkmenlerin küstürülmesi, Abbasillerin eski siyâsal güçlerine kavuşmak istemeleri, Haçlı seferlerinin başlaması gibi nedenlerle dağılma dönemine girerek parçalandılar. İmparatorluğa son büyük darbeyi bir Moğol kavmi olan Karahitaylar **Katvan** savaşında vurdu (1141).

ANADOLU SELÇUKLULARI (1075 - 1318)

Merkezi Anadolu'da olan ilk Türk devletidir. **Anadolu'nun Türk yurdu olmasını kesinleştirmiştir.**

Devletin kurucusu **Süleyman Şah**'tan sonra etkili sultânlarından başlıcaları; I. Kılıçarslan, I. Mesut, II. Kılıçarslan,

I. İzzeddin Keykavus ve **I. Alâddin Keykubat**'tir. Devletin dağılma dönemine girmesine neden olan hükümdarsa **II. Gıyaseddin Keyhusrev**'dir.

Anadolu Selçuklu sultanlarını uğraştıran ilk önemli olay **Haçlı Seferleridir**. Türk - İslâm dünyasının tehlkeyi yeterince kavrayamadığı dönemde Haçlılara karşı büyük mücadeleler vermişlerdir. Bu konuda en başarılı sultانlar I. Kılıçarslan, I. Mesut ve II. Kılıçarslan'dır.

Bizans'ın Haçlı seferlerinin meydana getirdiği sarsıntıdan yararlanarak Anadolu'ya tekrar egemen olmak istemesi üzerine yapılan **Miryakefalon Savaşı'nda** (1176). Anadolu Selçukluların tarihlerinin en büyük zaferini kazandılar. **Bu zafer** Anadolu'nun kesin Türk yurdu olduğunu belgeledi.

Anadolu Selçuklularının son önemli savaşı devletin dağılma dönemine girmesine neden olan **Kösedağ Savaşı'dır** (1243). Bu savaş sonucunda Anadolu, Moğol denetimine girdi. Çok sayıda masum insan katledildi. Batıdaki Türkmen boyları bağımsız beylikler haline geldiler.

ORTAÇAĞ'DA AVRUPA

Ortaçağ Avrupası'nın önemli iki özelliği, **Feodalite rejimi** ve **Kilise taassubudur**. Roma'nın parçalanması ve Batı Roma'nın yıkılmasının ardından Avrupa'da kurulan Frank Krallığı, kısmen başarılı olmuşsa da son zamanlarına doğru varlığını sürdürmekte için asillere geniş topraklar verdi. Asiller de bu topraklarda kurdukları şatolarda bağımsız birer kral gibi hareket etmeye başladılar. Kendisini savunmasız ve güçsüz hisseden köylüler, korunmaları sırasında bu feodal yöneticilerin hizmetine girdiler. **Efendi - köle** anlayışı yaygın kazandı. Sınıflaşma korkunç boyutlara ulaştı. Karşısında güçlü krallar bulunmayan Katolik Kilisesi ve bu kilisenin lideri olan **Papalar**, derebeyleri desteklediler. Derebeylik rejiminin yayılması körüklediler. Bunun sonucu olarak da nüfuz ve oturiteleri arttı. Rahipler, tipki asiller gibi rahat bir hayat sürdürdüler.

Ortaçağın en önemli olayı uzun süre devam eden **Haçlı Seferleri**'dır. Türk - İslâm dünyasını olumsuz, Avrupa'yi olumlu yönde etkileyebilecek olan bu seferlerin dini, siyasal ve ekonomik birçok nedeni vardır. Bu nedenlerin başlıcaları şunlardır: Müslümanların eline geçen ve Hristiyanlarca kutsal sayılan yerlerin ele geçirilmek istenmesi, Avrupa'nın ekonomik yönünden fakirliğine karşı doğunun zenginliği, Türklerin Malazgirt zaferinin ardından Anadolu'da ilerlemeleri Üzerine Bizans'ın Avrupa'dan yardım istemesi, kralların şövalyelerden kurtularak siyasal nüfuzlarını güçlendirmeyi amaçlamaları, Türk ve Müslümanlara karşı Avrupa'da kurulan Kluni tarikatının karıştırıcı çalışmaları.

Haçlı Seferlerinin Sonuçları :

Coc sayıda asilzade bu savaşlarda öldüğünden **kralanın nüfuzu arttı**, Feodalite rejimi zayıflarken mutlak krallıklar güçlenmeye başladı. **Kağıt, pusula, barut** gibi birtakım teknik buluşlar Avrupa'ya geçti. Avrupa'da halk okulları açıldı. Bu okullara yoğun ilgi gösteren **burjuva** sınıfı önem kazandı. Okuma - yazma Kilise'nin tekelinden çıktı. Halk bilinçlendikçe, Ortaçağ Avrupası'nın karanlık düşüncesi Skolastik felsefenin yerini **Hümanizma akımı** almaya başladı. Kilise otoritesi sarsıldı. Rahipler ve asiller gibi üst sınıflar önem kaybettiler. Bütün bu gelişmelerin yanı sıra öğrendiği teknik bilgileri çok iyi değerlendiren Avrupalı, bir süre sonra dünyanın bilinmeyen gizli kalmış bölgelerini keşfederek ekonomisini de güçlendirdi. Hızlanan Doğu Batı ilişkileri Büyük Coğrafya Keşifleri'ne kadar Akdeniz limanlarının önem kazanmasını sağladı.

Türk ve İslâm devletleri, ekonomik yönünden giderek zayıfladılar. Anadolu ve Ortadoğu'da birçok uygarlık eseri tahrip edildi. Anadolu Selçuklular bir süre için ekonomik ve siyasal kriz içine girdi. Hatta I. Haçlı seferinin ardından I. Mesut'un ilk zamanlarında Danişmentlilere adeta bağımlı yaşadılar. Kısacası bu seferlere kadar **Doğunun elinde bulunduğu meğeni üstünlük**, bu seferlerden sonra Avrupa'ya geçmeye başladı.

Ortaçağ'da yaşanan bir diğer önemli olay da Fransa ve İngiltere arasında aralıklarla yüzüli aşkın bir süre devam eden "Yüzyıl Savaşları"dır. İngiltere'nin bir kısmı Fransa topraklarını kendi sınırlarına katmak istemesi Üzerine çıkan bu savaşlar ilk zamanlarda tamamen Fransa'nın aleyhine devam etti. Fransızların tüm ümitlerini yitirdikleri bir anda genç bir kız ortaya atılarak Fransa'nın kurtucusu olduğunu iddia etti. O'nun Fransız halkı üzerindeki etkisi sonucunda İngilizlere karşı başarılı savunmalar başlatıldı. **Jan Dark**'ın İngilizler tarafından tutuklanıp ateşe yakılarak öldürülmesinden sonra tüm Fransızlar harekete geçerek Yüzyıl savaşlarının kendi lehierine sonuçlanması sağladılar. Bu savaşlarda çok sayıda şövalye hayatını kaybettiğinden Fransa'da krallığın mutlak otoritesi güçlendi. İngiltere'de iç savaş çıktı. Lankastr ve York soyları arasındaki bu iktidar mücadeleşine savaşan soyların armalarından dolayı "Çifte Güç Savaşları" adı verildi.

OSMANLI TARİHİ (1299 - 1922)

Genel Özellikleri :

- Türk tarihinin en uzun ömürtü devletidir.
- Üç kıtaya yayılan tek Türk devletidir.
- Gazzneliler ve Büyük Selçuklular gibi çok ulusu bir Türk - İslâm İmparatorluğu'dur.
- Emevilerden sonra Avrupa'da fetihlerde bulunan ikinci Müslüman devlettiir.
- Egemenlik hakkını elinde bulunduran padişahlar, hukuk kuralları, divan kararları ve geleneklere saygılı davranışlardır.
- Gücün tek elde toplanmasına özen gösterilmiş, şehzadelerin ülke topraklarını parçalamasına izin verilmemiştir.
- Sağlıklı büyütülmek ve saldırılara önlemek amacıyla doğu yönüne de sefeler düzenlemiştir. Ancak asıl hedefi ve ilgi alanı Batı olmuştur.

Osmanlı Tarihi'nin Siyasi Devrelerine Ayrılması :

I. Kuruluş Devri (1299 - 1453) :

Osman Bey'in Söğüt'te üç beyilliğini kurmasıyla başlar, Fatih'in İstanbul'u fethine kadar devam eder.

II. Yükselme Devri (1453 - 1579) :

İstanbul'un fethinden sonra Sokullu'nun ölümüne kadar devam eder.

III. Duraklama Devri (1579 - 1683/1699) :

Sokullu'nun ölümünden II. Viyana kuşatmasına kadar devam eder. Ardından Karlofça Antlaşması ile gerilemenin başlaması kesinleşir.

IV. Gerileme Devri (1699 - 1792) :

Karlofça Antlaşması'nın imzalanmasından Yaş Antlaşması'na kadar devam eder.

V. Dağılma ve Parçalanma Devri (1792 - 1918/1922) :

Yaş Antlaşması ile hızianan çöküş Mondros Mütarekesi'nin imzalanmasının ardından filen son bulur. Sultanatın kaldırılması ile de devletin hukuksal varlığı tamamen ortadan kaldırır.

OSMANLI SOYU

- 1) I. OSMAN (1299 - 1324)
- 2) ORHAN (1324 - 1362)
- 3) I. MURAT (Hüdavendigâr) (1362 - 1389)
- 4) I. BAYEZİT (Yıldırım) (1389 - 1402)
- 5) I. MEHMET (Çelebi) (1413 - 1421)
- 6) II. MURAT (1421 - 1451)
- 7) II. MEHMET (Fatih) (1451 - 1481)
- 8) II. BAYEZİT (Velî) (1481 - 1512)
- 9) I. SELİM (Yavuz) (1512 - 1520)
- 10) I. SÜLEYMAN (Kanuni) (1520 - 1566)

- 11) II. SELİM (Sarı) (1512 - 1520)
- 12) III. MURAT (1574 - 1595)
- 13) III. MEHMET (1595 - 1603)
- 14) I. AHMET (1603 - 1617)
- 15) I. MUSTAFA (1617 - 1618 - I. Defa)
(1622 - 1623 - II. Defa)
- 16) II. OSMAN (Genç) (1618 - 1622)
- 17) IV. MURAT (1623 - 1640)
- 18) İBRAHİM (1640 - 1648)
- 19) IV. MEHMET (Avci) (1648 - 1687)
- 20) II. SÜLEYMAN (1687 - 1691)
- 21) II. AHMET (1691 - 1695)
- 22) II. MUSTAFA (1695 - 1703)
- 23) III. AHMET (1703 - 1730)
- 24) I. MAHMUT (1730 - 1754)
- 25) III. OSMAN (1754 - 1757)
- 26) III. MUSTAFA (1757 - 1774)
- 27) I. ABDÜLHAMİT (1774 - 1789)
- 28) III. SELİM (1789 - 1807)
- 29) IV. MUSTAFA (1807 - 1808)
- 30) II. MAHMUT (1808 - 1839)
- 31) ABDÜLMECİT (1839 - 1861)
- 32) ABDÜLÂZİZ (1861 - 1876)
- 33) V. MURAT (1876 - 1876)
- 34) II. ABDÜLHAMİT (1876 - 1909)
- 35) V. MEHMET REŞAT (1909 - 1918)
- 36) VI. MEHMET VAHDETTİN (1918 - 1922)
ABDÜLMECİT (Halife) (1922 - 1924)

Kurtuluş Devri (1299 - 1453)

- XIV. yüzyılı ve XV. yüzyılın birinci yarısını kapsar.
- Bu devrin padışahları; **Osman Bey**, **Orhan Bey**, **I. Murat**, **I. Bayezit (Yıldırım)**, **I. Mehmet (Çelebi)** ve **II. Murat**'tır.

Kuruluştan İstanbul'un fethine kadar geçen devrede Osmanlı Devleti, yan göçebe bir Türkmen beyliğinden dünyanın büyük devletleri arasına yükselmiştir. Örneğin I. Murat döneminde Osmanlılar, Ayrupa'nın hatırı sayılır devletlerinden biri olan İngiltere'den daha büyük ve güçlüydü. Bu devirde **Rumeli'ye geçiş** ve **Ankara Savaşı** devletin kaderini ilgilendiren iki önemli dönüm noktasıdır. Rumeli'ye geçiş ve Balkanlarda ilerlerme Osmanlılar için yeni kaynaklar yeni yerleşim alanları demekti. Avrupalı'ya göre ise; Türkler, dünkü (1096 - 1270) Haçlı seferlerinin cevabını veriyorlardı. Türk ilerleyişini durdurabilmek amacıyla Papalığın organizesinde önce Balkanların sonra da tüm Avrupa'nın katıldığı birleşik Haçlı orduları hazırlanıp harekete geçirildi. **Sırp Sındığı** (1364 - I. Murat), **I. Kosova** (1389 - I. Murat), **Niğbolu** (1396 - Yıldırım Bayezit), **Varna** (1444 - II. Murat) ve **II. Kosova** (1448 - II. Murat) savaşları Kuruluş devri boyunca Osmanlılara karşı düzenlenen Haçlı saldırılardır. Bu savaşların tümü, Osmanlıların zaferyle sonuçlanmış Macaristan'a kadar olan alanlar Osmanlı denetimi ne girmiştir.

Ankara Savaşı ise; Osmanlı birliğinin dağılmasına, onbir yıllık bunalım devrinin başlamasına neden olmuştur. Fakat devletin gelişip - güçlenmesini etkileyen faktörlerden olan bir anda **birden fazla otoritenin hüküm sürmesine izin verilmemesi** sayesinde devlet parçalanmaktan kurtulmuştur. Tabii ki, bunu sağlayan **Çelebi Mehmet** de Osmanlı tarihinde devletin ikinci kurucusu olarak haklı yerini almıştır.

Bu devirde sonuca ulaşınmayan iki amaç şunlardır: Birisi her beyliğin olduğu gibi Osmanlıların da temel amacı olan **Anadolu birliğinin tam olarak sağlanması** diğer de Emevilerden bu yana İslam devletlerinde bir ideal haline gelen **İstanbul'un fethi**, (Bu amaçlar yükselme devrinde gerçekleştirilecektir.)

YÜKSELME DEVRİ (1453 - 1579)

Genel kabule göre İstanbul'un fethiyle başlayan Yükselme Devri Sadrazam Sokullu Mehmet Paşa'nın ölümüyle son buldu. Bu devrin padışahları; **Fatih Sultan Mehmet** (II. Mehmet), **II. Bayezit**, **Yavuz Sultan Selim** (II. Selim), **Kanuni Sultan Süleyman** (I. Süleyman), **II. Selim** (San Selim) ve **III. Murat**'tır. Ancak II. Selim İktidarı ve III. Murat'ın ilk yılları etkili Sadrazam Sokullu'nun adıyla "**Sokullu Devri**" olarak anılmış ve bu devir Yükselenmenin son hâkâsi olmuştur.

Yükselme Devri her bakımdan Osmanlı İmparatorluğu'nun en etkili devridir. Özellikle Fatih, Yavuz ve Kanuni dönemleri imparatorluğun sınırlarının hızla genişlediği dönemlerdir. İstanbul'un fethi, bugün bile Türkün Avrupalı olmasını sağlarken, Avrupa İnsanının serbest düşünçeyi din ve vicdan özgürlüğünü, hoşgörü ve toleransı kicasası yeni bir çağın özelliklerini tanımamasını sağlamıştır. Otlukbeli zaferiyle Akko-yunlu ordusu perişan edilmiş, böylece önce Anadolu, sonra da tüm İmparatorluk Timur gibi bir liderin (Uzun Hasan) İhtiraslarına alet olmaktan ve parçalanmaktan kurtulmuştur. Çaldırın (1514), Mercidabık (1516), Ridaniye (1517) gibi üç büyük zaferle doğudan gelebilecek ve İmparatorluğu tehdit edebilecek tehlikeler uzaklaştırılmıştır. Mohaç Zaferi (1526), Balkanlara çıktıgı andan itibaren Osmanlıya karşı Avrupa'nın jandarmalığını yapan Macaristan'ın sonunu hazırlamış, bu zaférden ardından Macaristan'ın fethi hızla tamamlanmıştır. Bu zaférden sonra Avrupa'nın Osmanlılara karşı koruyuculuğu Avusturya'ya geçmiş ve Alman İmparatorluğu'nun en güçlü birimi olan bu devlete İstanbul Antlaşması (1533) ile Osmanlı üstünlüğü kabul ettirilmiştir.

Yine bu devirde İran'la ilk esaslı antlaşma imzalanmış, İran Armasya Antlaşması (1555) ile bugünkü Irak topraklarının önemli bölümünü Osmanlılara bırakmıştır. Fransa ile dostluk ilişkileri kurulmuş, son ana kadar Fransa'nın izleyeceği iki yüzlü siyasete rağmen dostluk sürdürülmüştür. Zira büyük bir asker olduğu kadar aynı zamanda iyi birer diplomat olan Fa-

tih ve Kanuni şu durumdan gayet emindiler. Eğer Osmanlı'nın karşısındaki Hristiyan - Avrupa biraraya gelirse Osmanlı İmparatorluğu Avrupa'da kalıcı olamayabilirdi. Zira devletin düşmanları yalnız Avrupalılar değildi. Doğu sınırlarının da sürekli kontrol edilmesi gerekiyordu.

Yine bu devir **Özgün Osmanlı mimarisinin** klasik devrini yaşadı, bilimin her dalında en iyi eğitimden verildiği devirdir. **Sahn-i Seman** ve **Süleymaniye** medreselerinde branşlaşmaya da gidierek her türlü bilimin ihtisası yapılabiliyordu. Misir'in fethiyle zenginleşen hazine bu avantajı uzun süre koruyamadı. Hindistan yolunun bulunmasıyla denizaşırı ülkelere kayan doğu - batı ticareti Osmanlı ekonomisini olumsuz yönde etkiledi. Bu durum maliyenin bozulmasında başlıca sebeplerden birisini oluşturdu.

Preveza deniz zaferiyle (1538) Akdeniz bir Türk gölü haline getirildi. Bu zaferde kadar Akdeniz denetimini elinde bulunduran Venedikliler önemli güç kaybına uğradılar. **Hint deniz seferleri** ve **Endonezya**'ya yardım gibi etkinlikler Osmanlı padişahının Halifeliği elinde bulundurmasından kaynaklandı. Bu tür faaliyetler küçük bazı yararlar dışında İmparatorluğa kalıcı faydalara sahlanmadı. Zira bir süre sonra Hindistan İngiliz sömürgesi haline geldi.

Sokullu Mehmet Paşa'nın sadrazamlığı devam ederken padişah olan **II. Selim** hiç sefere çıkmayan ilk Osmanlı padişahı oldu. O'nun zamanında ve kendisinden sonraki **III. Murat** dönemlerinde **duraklama izleri görülmeye başlandı**. Padişahlann ikinci plana düşmesi, sadrazamların önemlerinin artması bir yana, saray kadınları ve saray ağaları yönetimde söz sahibi olmaya başladılar.

YENİÇAĞ'DA AVRUPA

Büyük Coğrafya Keşifleri :

Nedenleri : Avrupalıların yeni arayışlar içine iten nedenler çeşitliidir. Bunlardan başlıcaları; Haçlı Seferleri'nden itibaren pusulayı yakından tanıyan Avrupalıların bu aygit üzerinde

de son düzenlemeleri yaptıktan sonra açık denizlere çıkma cesareti göstermeleri, Doğu - Batı ticaretinin denetiminin diğer bir deyişle İpek ve Baharat yollarının Türk ve Müslümanların eline geçmesi, Avrupa'da ilerlemeye başlayan ve Bizans'a son veren Türklerin Karadeniz ve Akdeniz'i denetim altına almanın, Ekonomik sıkıntı içine düşen Avrupalıların Doğu'nun zenginliğine ilgi duymaları, Avrupalıların tanımadıkları yerleri merak etmeleri, Ortaçağ Avrasyası üzerinde etkili olan birtakım efsane ve hurafelerin geçerliliğini yitirmesi, aydın düşünceli insanların sayılarının giderek artması, Bilim ve teknolojik alanındaki ilerlemeler.

- Amerika'nın Keşfi (1492)
- Ümit Burnu Yolu'nun Bulunması (1486-1698)
- Dünya'nın Dolaşılması (1519 - 1522)

Sonuçları :

- Yeni kıtalar ve okyanusların varlığının anlaşılmasını yeni Grünliler, kültürler ve insanların tanınmasını sağladı.
- Avrupa'nın giderek zenginleşmesine, bunun aksine doğu ülkelerinin fakir düşmesine yol açtı.
- Büyük sömürge İmparatorluklarının kurulmasına, Amerika, Afrika ve Uzakdoğu'nun Avrupa devletleri tarafından sömürgeleştirilmesine yol açtı.

RÖNESANS

Rönesans: bilim, edebiyat ve diğer güzel sanatlar alanındaki yeniliklerdir. Önce İtalya'da başlayan Rönesans hareketleri Fransa, Almanya, İngiltere, İspanya, Hollanda ve diğer Avrupa ülkelerine yayılmıştır.

Rönesans'ın Nedenleri :

- Haçlı Seferleri sonucunda bazı Doğu'lu düşünürlerin eselerinin Avrupalılar tarafından tanınması.
- Matbaa sayesinde Avrupa'da basılı eser sayısının ve okuma - yazma oranının artması.

- Coğrafya Keşifleri'nin başlamasıyla, yeni kültür ve uygarlıkların tanınması.
- Bilim ve sanatı seven ve koruyanların artması (Mesen sınıfı).

Rönesans, hangi nedenierle önce İtalya'da başlamıştır?

- İtalya'nın konumu nedeniyle diğer Avrupa ülkelerinden daha önce Doğu uygarlıklarını tanıması.
- Akdeniz ticareti sayesinde ekonomik durumunun iyi olması.
- Roma Uygarlığı'nın ve Papalığın merkezi olması.
- Bir tür Cumhuriyetle yönetilen İtalyan şehir devletlerinde diğer Avrupa ülkelerine oranla daha özgür bir otamın bulunması.

Rönesans'ın Sonuçları :

- Ortaçağ boyunca etkili olan ve kilise taassubundan doğan skolastik felsefeyi yerini serbet düşünce aldı.
- Kilisenin halk üzerindeki otoritesi sarsıldı. Reform hareketleri başladı.
- Avrupa ülkeleri, bilim ve sanatta ön plana çıktı.

REFORM

Reform : Yeniden düzenlemek anlamına gelen Reform, tarihi terim olarak "Yeniçağ başlarında Avrupa'da meydana gelen" dini düzenlemeleri ifade etmektedir.

Nedenleri :

- Katolik Kilisesi'nin bozulması. Kilise olanaklarının rahiplerin kişisel çıkarları için kullanılması.
- Endülüs sorunu. Din adamlarının günah çıkarma bahanesiyle halkın ekonomik yönünden sömürmesi.
- Matbaanın yaygınlaşması. Okuma - yazma oranının artmasına paralel olarak halkın giderek bilinclenmesi.

• *İncil'in Latinceden diğer Avrupa dillerine çevrilmesi.*

Martin Luter'in öncülüğünde **Almanya'da** başlayan Reform Hareketleri, daha sonra **Kalven** tarafından **Fransa'da** yayıldı. Bu hareketler sonucunda **Protestanlık** adlı yeni bir mezhep doğdu. Almanya yönetimi **Obsburg Antlaşması'yla** (1555), Protestantlığı resmen tanımak zorunda kaldı.

Sonuçları :

- *Hıristiyanlık'ta yeni mezhepler ortaya çıktı.*
- *Katolik kilisesi, kendisine bağlı birimleri yeniden düzenledi.*
- *Eğitim, kilise denetiminden çıktı. Laik düşünce doğdu.*
- *Yeni mezheplerin yayılmasını önlemek amacıyla bazı ülkelerde engizisyon mahkemeleri kuruldu.*

ABD'NİN KURULMASI

1492'de keşfedilen, XVI. yüzyıl başlarında yeni bir kıtadır ilan edilen Amerika'ya önce İspanyollar ve Portekizliler egemen oldular. Bir süre sonra İngilizler ve Fransızlar Kuzey Amerika'da sömürgeler oluşturdu.

İngiliz Krallığı'na bağlı olarak yönetilen 13 sömürge, kendilerinin İngiltere Parlamentosu'nda temsil edilmemelerinden rahatsızlık duyuyorlardı. Yedi yıl savaşları sonunda (1756 - 1763) ekonomik durumunu düzeltmek isteyen İngiltere Amerika'daki sömürgelerine yeni vergiler uygulamak isteyince ayaklanma başladı. **Fladelfiya** kentinde toplanan bir kongre İngiltere'ye karşı savaş kararı verdi (1774). 1776'da toplanan 2. Fladelfiya Kongresi ile de, bağımsızlık ilan edildi. **İnsan hakları bildirisı** yayınlandı.

Bağımsızlık savaşlarında Amerikalılara Fransa yardım etti. Savaşlar 1783'te Fransa'da imzalanan **Versay Antlaşması** ile sona erdi. Amerikalılar bağımsızlıklarına kavuştular.

Versay Antlaşması'ndan sonra Amerika'da oluşturulacak yönetim konusunda anlaşmazlıklar başladı. İç savaşa dönünen bu anlaşmazlıklar 1787'de Amerika Birleşik Devletelerinin federal bir Cumhuriyet etrafında birleşmesiyle sonuçlandı.

FRANSIZ İHTİLALİ ve YAKIN ÇAĞ'IN BAŞLAMASI

İhtilalin Nedenleri :

- ⇒ Fransa'nın koyu bir Mutlakiyetle yönetilmesi, Krallann halkın köle gibi görmesi.
- ⇒ Sosyal sınıflar arasında korkunç bir uçurumun bulunması.
- ⇒ Monteskiyö, Volter, Didero ve jan Jak Ruso gibi bilginlerin, eserleriyle halkın aydınlatmaları.
- ⇒ İngiltere ve Amerika'nın Fransız halkını etkilemesi.
- ⇒ Halkın ağır vergiler altında ezilmesi.

İhtilalin Dönemleri :

1789'da başlayan İhtilal'in oluşumu şu devrelerde ayrılır. Entajenero (Kurucu Meclis Devri), Meşrutiyet Meclisleri Devri, Millî Konvansiyon Meclisi Devri, Direktuvâr Devri, Konsüllük Devri.

İhtilalin Sonuçları :

- ⇒ Yakın Çağ başladı.
- ⇒ Hürmet, adalet, eşitlik, milliyet gibi yeni düşünce ve prensipler ortaya çıktı.
- ⇒ Ulusal devletler devri açıldı. İmparatorluk anlayışı sarsıldı.
- ⇒ İnsan Hakları gündeme geldi.
- ⇒ İhtilalin yaydığı fikirlerden çekinen diğer Avrupa ülkeleri (Avusturya, Rusya, İngiltere, İspanya...) ile Fransa arasında savaşlar başladı.
- ⇒ Özellikle çok ulusal imparatorluklarda, -bu arada Osmanlı İmparatorluğu'nda- milliyet ayaklanmaları başladı. Bu imparatorlukların parçalanma süreci hızlandı.

XVIII. yüzyıl sonlarındaki bu büyük ihtilalden sonra XIX. yüzyılda çeşitli Avrupa Ülkelerinde 1830 ve 1848 İhtilalleri meydana geldi. Fransız İhtilali'nın getirdiği ilkelerin yerleşmesi bu ihtilallerden sonra mümkün oldu.

XIX. yüzyılda başlayan **sanayi inkılabı** sonucunda gündeme gelen işçi hakları 1848 İhtilallerini hazırlamış, bu ihtilaller de yeni akımların ortayamasına neden olmuştur. Artan üretmeye paralel olarak sömürgecilik akımı hız kazanmış, artan ekonomik rekabet, XX. yüzyıl başlarında I. Dünya Savaşı'nın temel nedenlerini hazırlamıştır.

OSMANLI İMPARATORLUĞU DURAKLAMA DEVRI (XVII. Yüzyılda Osmanlı İmparatorluğu)

Duraklama Nedenleri :

- a) Merkezi yönetimin bozulması (**Temel neden**)
- b) Ordunun bozulması
- c) Maliyenin bozulması
- d) Adalet ve eşitlik ilkelerinden sapılması
- e) Merkezde (Yeniçeri) ve eyaletlerde (Celâli) ayaklanmanın yaygınlaşması
- f) Memuriyetlerin para karşılığı satılması
- g) İmparatorluğun doğal sınırlara ulaşması
- h) Güçlü devletlerle komşu olunması
- i) Coğrafya keşifleriyle zenginleşen Avrupa'nın bilim ve teknikte hızla ilerlemesi

XVII. Yüzyıl yeniliklerinin özellikleri :

- Devlet mevcut sınırlarını koruduğundan kendine olan güveni devam etti. İslahatıarda Batıdan yararlanma yoluna gidilmedi.
- Yenileşme hareketleri daha çok ayaklanmaların bastırıma-ya yönelik olarak gerçekleştirildi.

- Yenilikler, yüzeysel, baskı ve şiddete dayalı ve yenilikçilerin hayatıyla sınırlıydı.
- Yenilikçiler, kapıkulu ordusu, ilmiye sınıfı ve saray ağalarının tepkisiyle konfrontasyonlar yaşadı. Genç Osman yenilik yapmak istediği için tahtından indirilip öldürülerek ilk padişah oldu.
- XVII. yüzyılın başlıca yenilikçileri; Genç Osman, IV. Murat, Kemankeş Mustafa Paşa, Tarhuncu Ahmet Paşa, Köprülü Mehmet Paşa, Fazıl Ahmet Paşa, Merzifonlu Kara Mustafa Paşa ve Fazıl Mustafa Paşa'dır. Bunlar içinde ilk esaslı yenilikçi, Genç Osman en güçlü yenilikçi de IV. Murat'tır.

Celali İsyanları :

Kökü XVI. yüzyılda Yavuz dönemine kadar gider. Yavuz döneminde isyan eden Yozgatlı Celal'ın adıyla anılan bu ayaklanmalar, genel olarak Anadolu'da çıkan isyanlardır. Celaliler, Devlet gücünü tehdit edebilecek güçce ilk kez I. Ahmet döneminde ulaştılar. Bunda III. Mehmet'in Avusturya seferi (Haçova) sırasında ordudan kaçan bir grup Yeniçerinin Anadolu'ya geçerek Celalilere katılmaları da rol oynadı. Ayrıca geleneksel yetişme biçimleri bozulan Leventler de karaya çıkıp Celalilere katılmaya başladılar. Celalilerin çoğalması merkezi yönetim bozulmasıyla yakından ilişkilidir. Bozulan yönetim, tımar ve zemmetlerin dağıtımında adalet ilkelerini çiğnemiş, rüşvet ve haksızlıklar da Celali ayaklanmanın temel nedenini oluşturmuştur.

XVII. yüzyıldaki başlıca Celali ayaklanması şunlardır : Karayazıcı Abdülhalim, Canbolatoğlu, Kalenderoğlu, Tavil Ahmet Abaza Mehmet, Abaza Hasan, Kör Mahmut, Gürcü Nebi, Katircioğlu, Vardar Ali, Ibşir Paşa...

Genel olarak XVII. yüzyılı kapsayan Duraklama Devri'nde Osmanlı İmparatorluğu, mevcut sınırlarını korumakla birlikte, bazı padişahlar ve devlet adamları bozulma ve yozlaşmaları görmeye başlamış, İslahatlarla olumsuzlukları gidermeye çalışmışlardır. Ne var ki, bazı padişahların iyi niyetli çabaları,

çoğunluğun yozlaşmanın gerçek boyutlarını görmesini engellemiştir. Orduda başlayan bozulmalar ve Seyfiye - İlimiye İşbirliği padişahların bile hayatlarının son bulmasına neden olmuştur. Bu konuda ilk örnek Padişah **Genç Osman**'dır. Osmanlı tarihinin bu ilk büyük yenilikçisi, Yeniçeri ocağına son verme düşüncesini hayatıyla ödemistiştir. Valide sultanların "Saltanat Naibesi" sıfatıyla, saray ağalarını da ortak cephelerine alarak yönetimde söz sahibi olmaları, rüşvet ve adam kayırmanın yaygınlaşmasına neden olmuştur. Bu konuda I. Ahmet'in eşi Kösem Sultan en belirgin ömekti.

Duraklama devrinde; Avusturya ile 1593 - 1606 savaşları sonunda imzalanan **Zitvatoruk Antlaşması** ile Batı karşısındaki Osmanlı üstünlüğü kayboldu. Yine Avusturya ile yapılan 1658 - 1664 savaşları sonucunda imzalanan **Vasvar Antlaşması** ile de Viyana kuşatmasına kadar Osmanlı - Avusturya barışı sağlandı.

İran'la Yükselme Devri sonrasında başlayan ve Duraklamanın başlarında sona eren Kafkas savaşları yapıldı. Bu savaşlar sonucunda imzalanan **Ferhat Paşa Antlaşması**, İmparatorluğu doğuda en geniş sınırlarına ulaştırdı (1590). **Nasuh Paşa** antlaşması ile Ferhat Paşa antlaşmasında alınan yerler İran'a geri verildi (1611). **Serav Antlaşması** ile de Nasuh Paşa Antlaşması yeniden onaylandı (1618). IV. Murat, iç düzeni sağladıktan sonra İran sorunuyla uğraştı. Düzenlediği iki büyük sefer sonucunda **Kasr-i Şirin Antlaşmasını** imzayarak bugünkü Türk - İran sınırını çizdi (1639).

Osmanlı egemenliğinden çıkan Lehistan üzerine iki önemli sefer düzenlendi. **Hotin Antlaşması**'yla sonuçlanan ilk seferde Genç Osman Yeniçerilerin gevşekliği nedeniyle umduğu sonucu elde edemedi. İkinci sefer Sadrazam Fazıl Ahmed Paşa ve Padişah IV. Mehmet tarafından düzenlendi. Bu başarılı sefer sonucunda Ukrayna'nın önemli bölgesi **Podolya**'nın Osmanlı topraklarına katıldığı **Bucaş Antlaşması** imzalandı (1672). Osmanlı, Doğu Avrupa'da en ileri sınırlara ulaştı. XVII. yüzyılın en önemli olayı kuşkusuz toprak kaybının başladığı, Avrupalıların karşı saldırılarla geçmesine ortam hazırlayan **II. Viyana Kuşatması** ve peşinden gelen bozgundur.

II. Viyana Kuşatması'nın başarısızlığı sonuçlanmasının nedenleri :

III. Murat döneminde başlayan, Genç Osman'ın öldürülmesinin ardından yaygınlaşan **ordudaki genel bozulma**. Osmalı devlet adamları ve komutanları arasındaki **devşirme - Türkmen çekişmesi**. Kırım kuvvetlerinin yükümlülüklerini yerine getirmesi ve bunun sonucu olarak Lehistan kuvvetlerinin Osmanlı ordusunu kuşatması. Acele davranan Merzifonlu'nun gereki tüm önlemleri almaması, örneğin; Belgrat'taki ağır topları Viyana önlereine taşımaması.

Başarısız kuşatma önce Belgrat'a doğru çekilişle sonuçlandı. Merzifonlu'nun Belgrat'ta Padişah farmanıyla idam eilmesinden sonra da çekiliş tam bir bozguna dönüştü. Bozguna dönüşmesinin en önemli nedeni, morali yükselen Hıristiyan - Avrupa'nın "**Kutsal Bağlaşma**" kurmasıdır. **Avusturya, Lehistan, Venedik ve Malta** arasında kurulan bu İttifaka bir süre sonra **Rusya** da katıldı. Avusturya; **Budin** ve dolaylarına, Lehistan; **Podolya**'ya, Venedik; **Mora ve Dalmaçya**'ya, Ruslar da **Azak** kalesine saldırdılar. Osmanlı İmparatorluğu ilk kez **toplak kaybetmeye** ve filen gerilemeye başladı. Bu gerileyiş ve çözülüş, kısacası Türkün makus tarihi ancak **Sakarya Zaferi**'yle kesin olarak son bulacaktı.

Karlofça Antlaşması (1699) :

İngiltere ve Hollanda'nın arabulucuk yaptığı antlaşmada Osmanlı Devleti'nin karşısında Avusturya, Lehistan, Venedik ve Rusya yer aldılar. Anlaşmada Temeşvar ve Banat dolayları dışında kalan Macaristan Toprakları Avusturya'ya, Ukrayna ve Podolya toprakları Lehistan'a Mora Yarımadası ve Dalmaçya sahilleri Venedik'e bırakıldı.

İstanbul Antlaşması (1700) :

Karlofça oturumunda temsilcileri olduğu halde anlaşmayı onaylamamış olan Rusya ile imzalandı. Bu antlaşma ile Azak Kalesi Ruslara bırakıldı. Rusların İstanbul'da elçi bulunurması kabul edildi. Bu antlaşma ile Karlofça Antlaşması tamamlanmış oldu.

Yirmi beş yıl süreli olan ve Avusturya'nın garantisine verilen Karlofça Antlaşması, Osmanlı Devleti'nin Gerileme dönenmine girmesini kesinleştirdi. Avrupalılar, Osmanlılar karşısında savunmadan kurtulup saldırıyla geçtiler. Ayrıca toprak kaybına uğratın bu ilk anlaşma, Osmanlı yönetimini düşünmeye sevketti.

OSMANLI İMPARATORLUĞU GERİLEME DEVİRİ (XVIII. Yüzyılda Osmanlı İmparatorluğu)

Osmanlı İmparatorluğu bu yüzyılda;

- Karlofça ve İstanbul Antlaşmalarıyla kaybettiği toprakları geri almaya çelişti.
- Toprak kaybı başladığından İmparatorluk bir önceki yüz yılda devam eden kendine güvenini yitirmeye başladı. Yeniliklerde batı bilim ve kurumlarından yararlanma yoluna girdi.

Prut Antlaşması (1711) :

Karlofça ve İstanbul Antlaşmalarıyla kaybettiği toprakları geri almak isteyen Osmanlı İmparatorluğu ilk saldırısını Rusya üzerine düzenledi. Çar Petro komutasındaki Rus ordusu, Baltacı Mehmet Paşa tarafından Prut kıyısında kuşatıldı. Sonuçta kârlı, fakat eldeki avantaja oranla zayıf sayılabilcek Prut Antlaşması imzalandı. Azak dolayları geri alındı. İstanbul'daki Rus elçiliği kaldırıldı.

Petervaradın Savaşı ve Pasarofça Antlaşması (1718) :

Rusların Prut'ta yenilmesinden sonra yeni sadrazam Ali Paşa, Venediklilerin ele geçirdiği yerleri geri almaya çalıştı Mora Yarımadası'ni Venedik etkisinden kurtardı. Dalmacaya kıyılarındaki bazı üsleri ele geçirdi. Korfu kuşatıldı. Bu sırada Karlofça Antlaşması'nın garantiörü Avusturya, anlaşmanın çögündüğünü belirterek itiraz etti. Osmanlı divanı Avusturya üzerine de sefer açılmasına karar verdi. Ali Paşa bu kez Osmanlı ordusunun başında Avusturya üzerine yürüdü. Fakat Peterva-

radin'de yapılan savaş sırasında şehit düştü. Bozulan Ordu Belgrat'ı da kaybederek geri çekildi. Yeni sadrazam Nevşehirli Damat İbrahim Paşa, barış yollarını aradı. Pasarofça Antlaşması'nı imzalayarak Avusturya savaşlarına son verdi. **Karlofça'yı pekiştiren ve Avusturya ile imzalanan en ağır bir anlaşma** olan Pasarofça ile Belgrat ve Sırbistan Osmanlı denetiminden çıktı. Mora Osmanlılarında kaldı.

Lale Devri (1718 - 1730) :

Padişah III. Ahmet ve Sadrazam Nevşehirli'nin Pasarofça Antlaşması'nın ardından toplumu dini lendirmek amacıyla başlattıkları devirdir. Sözde savaştan bıkan toplum dini lendirilerek, savaşların yaraları sarılacaktı. Kısa sürede amaçtan sapıldı. Tam bir zevk ve eğlence dönemi başladı. Kağıthane derisinin iki yakası Sadabad ve Göksu'da sürüp giden eğlenceler, kişiler saray ve konaklarda helva sohbetlerine dönüştü. Çok sayıda sivil mimari eseri yapıldı.

Lale devri, iki yüzlü bir madalyona benzer. Bir yandan yukarıda belirtilen lüks ve eğlenceler. Diğer yandan Osmanlı tarihinde **ilk kez Batı'ya açılmaya başlanması**. Bu devirde Avrupa'nın önemli başkentlerine **ilk elçiler** gönderildi. Paris elçisi Yirmi Sekiz Çelebi Mehmet, O'nun oğlu Sait Efendi, Sadrazam Nevşehirli ve İbrahim Müteferrika'nın katılımıyla Yurda **ilk matbaa** getirildi. İbrahim Müteferrika evini matbaya açtı. Matbaa III. Selim döneminde tam devlet desteği sağlanıncaya kadar özel ellerde varlığını sürdürdü.

Çiçek aşısı getirildi. Avrupa'daki Barok mimari tarzından yararlanılmaya başlandı. İlk **İtfaiye** örgütü kuruldu. **Kağıt, çini ve kumaş** imalathaneleri açıldı.

Bu devir, dönemin yöneticilerinin tutumuna ve lüks harcamalara karşı çıkan **Patrona Halil** ayaklanması ile son buldu.

Belgrat Antlaşmaları (1739) :

Osmanlı İmparatorluğu, Pasarofça Antlaşması'yla kaybettiği toprakları geri alabilmek ve Rusya'nın Karadeniz'e inmesini önlemek amacıyla hem Rusya hem de Avusturya ile

Üç yıl süren savaşlara girdi. Avusturya karşısında tam bir taarruz taktığının uygulandığı savaşlarda Yeğen Mehmet Paşa Belgrat'ı geri aldı. Osmanlı Devleti Gerileme devrinde devrine girmesine rağmen hala devrin iki büyük gücüne karşı koyabileceğini kanıtladı. Bu başarıda Humbaracının orduda yaptığı İslahatlarla, Lehistan - Veraset savaşları da etkili oldu. Sonunda Fransa'nın arabuluculuğu ile Belgrat anlaşmaları imzalandı. Osmanlı devleti, Temeşvar dışında Pasarofça Antlaşması'yla kaybettiği toprakları Avusturya'dan geri aldı. Böylece Karadeniz'de savaş gemisi bulunduramayacaktı. Böylece Karadeniz'in bir Türk gölü olduğu son kez onaylanmış oldu.

1740 - Kapitülasyonları :

Belgrat anlaşmalarında arabuluculuk yapan Fransız diplomat Marki Dö Vilnöv, İstanbul'a gelerek Kanuni döneminde başlayan kadim dostluğu tazeledi. Belgrat'ta yardımcı olduğu gerekçesiyle **Kapitülasyonları** bir daha değiştirilmemek üzere sürekli biçimde Osmanlı yönetimine kabul etti.

İran'la İlişkiler : Lale Devri'nin sonlarına doğru başlayan ve Osmanlı ordularının yenilikleriyle devam eden savaşlar, I. Mahmut döneminde Osmanlıların lehine dönüştü. Son olarak 1746'da eski Kasr-i Şirin Antlaşması üzerinden barış yapılarak İran Savaşları'na son verildi. Bu tarihten günümüze Türk - İran ilişkileri dostane devam etti. Yine bu tarihte, daha önce Belgrat anlaşmaları'yla Batıda girilen barış döneminin ardından şimdi tüm cepheerde uzunca bir barış süreci başladı. (Savaşsız geçen bu dönem 1768 - 1774 Osmanlı - Rus Savaşlarıyla son buldu.)

Küçük Kaynarca Antlaşması (1774) :

Osmanlı tarihinin en ağır anlaşmalarından biri olan Küçük Kaynarca ile ilk kez halkı Türk ve Müslüman olan bir bölge yani **Kırım, İmparatorluktan koparıldı**. Bağımsızlık verilen Kırım'da şimdilik Padişahın Halifelik yetkileri devam edecekti. Dinyeper ve Buğ ırmaqları arasındaki topraklarla Azak ve Kınburun kaleleri Rusya'ya bırakıldı. **Ruslar Osmanlı sınırları içindeki Ortodoksların koruyucusu ünvanını kazandılar**. Böylece sürekli biçimde Osmanlıların içişlerine karışabilecek-

lerdi. Osmanlı devleti, 75 milyon savaş harcı ödemeyi kabul etti. Ruslar, Fransa ve İngiltere'ye verilmiş olan kapitülasyonlardan yararlanacaklardı. İstanbul'da sürekli bir Rus elçisi bulunacaktı.

III. Selim'in Yenilikleri :

Yaptığı yenilikler gerçek bir reform niteliği taşıyan ilk padişahırt. O, kurmayı düşündüğü yeni düzene geçiş sahnamak için yeni bir ordu oluşturdu. **Nizam-ı Cedit** (Yeni düzen) **ordusu** adını verdiği bu ordunu Fransa ve Avusturya orduları tarzında örgütledi. Ordunun Yeniçeri ocağından etkilenmemesi için Üsküdar ve Levent'te yeni, modern kışlalar inşa etti. Ordunun ihtiyaçlarını karşılamak üzere **İrad-ı Cedit** hazinesini oluşturdu. Bu ordu kalıcı olabilseydi, gerçekten İmparatorluğun kaderi üzerinde rol oynayabilir miydi? Bu sorunun cevabı Napolyon'un Mısır'ı işgali sırasında Akka önlerinde verildi. Mağrur Fransız generali Napolyon Akka önlerinde bu orduya yenildi.

III. Selim ayrıca; Lale devrinde bu yana özel ellerde varlığını sürdürmen matbaaya devlet olarak sahip çıktı. Resmi bir yayinevi kurdu. Çok sayıda çeviri yaptırdı. Yine Lale devrinde uygulanmaya başlanan dışarıya elçi gönderme işini sürekli ve kalıcı hale getirdi. Vezir sayısını sınırlandırdı.

Zıstovi (1791) ve Yaş (1792) Antlaşmaları :

1787'de başlayan Osmanlı Rus ve Avusturya savaşları devam ederken Fransa'da meydana gelen ihtilal, tüm Avrupa'yı etkiledi. Prusya, savaş tehdidine bulunarak Avusturya'yi barışa zorladı. Avusturya, **Zıstovi** Antlaşması'yla Osmanlı Devleti ile savaşınan son verdi. Buna göre; Avusturya toprak talebinde bulunmadı.

Tek başına kalan Rusya da ertesi yıl barışa razi oldu. Osmanlı Devleti ile Rusya arasında **Yaş Antlaşması** imzalandı. Bu anlaşma ile Kırım'ın Rusya'ya ait olduğu onaylandı. Dinyester Nehri İki Ülke arasında sınır kabul edildi. Yaş Antlaşması, Osmanlı Devleti'nin XVIII. yüzyıl sonlarına kadar taşıdığı kaybettigi toprakları geri alabilme ümitlerini kirdi. **İmparatorluk, dağıılma ve parçalanma dönemine** girdi.

OSMANLI İMPARATORLUĞU DAĞILMA VE PARÇALANMA DEVİRİ (XIX. ve XX. Yüzyılda Osmanlı İmparatorluğu)

Mısır'ın İşgali (1798) :

Fransa, İhtilalden sonra kendi içinde çeşitli dönemlere ayrılan karmaşık bir devre yaşadı. Bunlardan Direktuar Dönemi yaşanırken General Napolyon, Fransa'ya cephe alan Ingiltere'nin doğudaki çıkarlarına son vermek bahanesiyle bir Osmanlı eyaleti olan Mısır'a asker çıkardı. Bu hareketle Kanuni döneminde başlayan kadim Osmanlı - Fransız dostluğunun ilk kez ciddi biçimde bozdu. Osmanlı Devleti, **İngiltere** ve **Rusya** ile bağlaşma yaptı. İngilizlerin ünlü amirali Nelson, Ebubekir İlimanında Fransız donanmasını yaktı. Sadrazam Cezzar Ahmet Paşa, **Akka** önlerinde Napolyon'u yendi. Napolyon, Mısır'a gelişinin yedinci ayında yerini vekili Kleber'e bırakarak Mısır'ı terketti. Osmanlı Devleti ile Fransa arasında imzalanan **El - Ariş Antlaşması**'nın ardından Fransızlar, Mısır'ı tamamen boşalttılar (1801).

II. Mahmut döneminde yapılan yenilikler :

Sened-i İttifak : Alemdar Mustafa Paşa tarafından hazırlanan **ayanlar ve Padişaha** onaylatılan sözleşmedir. Amaç, merkezle bağlantılarını koparmış olan valilleri Devlet denetimi altına almaktı. Osmanlı tarihinde ilk kez bir padişah, yetkilerinden taviz veriyor, valillere kendi isteği dışında birtakım yetkiler tanyordu. Bu bakımdan Sened-i İttifak İngilizlerin XIII. yüzyıl başlarında kabul ettiği ve İngiliz Meşrutiyetinin temelini oluşturan **Magna Karta'ya** benzemektedir. Öte yandan Sened-i İttifakla verilen haklar, halka değil, kendiliğinden otaya çıkmış bir tür derebeyi durumundaki valillere verildiğinden Devletin o sıradaki zaafını yani valillerine bile söz geçiremeyecek hale geldiğini ortaya koymaktadır.

Sekban-i Cedit : Kabakçı Mustafa isyanının ardından III. Selim'in Nizam-i Cedit ordusu da kaldırılmıştı. Alemdar Mustafa Paşa çok sevdiği Selim'in Nizam-i Cedit'ini yeniden canlandırmak istedî. Fakat kamuoyunun tepkisine meydan vermemek için aynı adı kullanmadı. Osmanlı ordusunda önce-

den var olan ancak kaldırılmış bulunan sekban birliğinin adıyla yeni bir ordu kurdu. Bu girişimiyle Yeniçeri Ocağı'nın boy hedefi oldu. II. Mahmut da Alemdarın kişisel uygulamalarından rahatsız olmaya başlamıştı. Bu nedenle Yeniçerilerin Sadrazam konağını işgalleri sırasında kayıtsız kaldı. Alemdar Mustafa paşa, Yeniçerilere karşı daha fazla direnmeyeceğini anlayınca baruthaneyle ateşleyerek kendisiyle birlikte çok sayıda yeniçerinin ölümüne neden oldu. Alemdarın ölümünden sonra tek başına otoriteyi ele alan Padışah, düşündüğü reformları gerçekleştirmeye başladı.

Vak'ay-i Hayriye : II. Mahmut'un Topçu ocağı ve halkın yardımıyla Yeniçeri ocağına son vermesi olayıdır. Askeri alanında en zor gerçekleştirilen yenilik olan bu olay, hukuk ve yönetim alanlarındaki yenilik sürecini hızlandırmıştır.

Asakir-i Mansure-i Muhammediye : II. Mahmut'un Yeniçeri ocağını kaldırıktan sonra kurduğu modern ordudur. Bu ordu günümüz ordularının temelini oluşturmuştur.

II. Mahmut döneminde ayrıca;

Divan örgütü kaldırılarak **Bakanlıklar** (Nazırlıklar) kuruldu. Sadrazam, Başbakan, Sadaret kaymakamı içişleri, Reis-ül Küttab dışişleri, Defterdar maliye bakanı oldular. Ayrıca ticaret ve evkaf bakanlıklar kuruldu.

Takvim-i Vekayî adlı ilk resmi gazete çıkarıldı. İlk öğretim zorunu hale getirildi. Harbiye ve Tibbiye açıldı. **Müsâdere usulü**, **timar** ve **zeametler** kaldırıldı. **Posta** ve **polis** örgütleri kuruldu. **Mızıkay-ı Hümayun** adlı resmi devlet bandosu oluşturuldu. **Karantina** uygulaması başlatıldı. Askeri amaçlı **ilk nüfus sayımı** yapıldı. **Muhtarlıklar** kuruldu. Devlet memurlannın tek tip elbise giyinmesi zorunu hale getirildi.

Tüm reformlarının rağmen II. Mahmut, **ekonomik alanında başarılı bir çalışma yapamadı**. Gerçek yabancı sanayi ile rekabet edebilmek için Devlet memurlannın elbiselerinin yerli kumaştan yapılmasını zorunu kıldı ama ülke Avrupa'nın açık pazar haline gelmeye başladığından yabancı sermaye daha baskın çıktı. Üstelik Mısır sorunu gibi uluslararası boyutlara ulaşan konularda destek sağlayabilmek için bazı ödünlər ve-

rildi. Örneğin **Balta Limanı Anlaşması**'yla İngilizlere geniş ticari ayrıcalıklar verildi. Bu ve benzeri uygulamalar da ekonomik çöküşünü hızlandırdı.

Sırp İsyani (1804 - 1878) :

Fransız İhtilali'nın yaydığı **milliyetçilik akımı**, Balkan toplumları üzerinde etkili olan **Rus Pan - Slavizmi**, Bölgedeki Osmanlı yöneticilerinin olumsuz tavrı ve Karlofça Antlaşması'ndan sonra Osmanlı Devleti'nin Avrupa devletleriyle tuttuğu savaşlardan çögünün Sırbistan'da cereyan etmesi ayaklanmanın başlıca nedenleridir.

Sırplar Fransız İhtilali'nın etkisiyle kendi milli devletlerini kurmak için **ilk ayaklanan Osmanlı toplumudur**. Uzunca bir süre isyan devam etmiş tam bağımsızlıklarına ancak **Ayastefanos** ve **Berlin** antlaşmaları ile kavuşabilmislerdir.

Yunan (Mora) İsyani (1820 - 1829) :

Yunanlılar, Sırplardan daha sonra ayaklandıkları halde bağımsızlıklarına daha çabuk kavuştular. Bunun temel nedeni tüm Avrupa'nın (Avusturya dışında) bu ayaklanması desteklemeleridir. İlkçağ Yunan kültür ve Medeniyetinden dolayı Yunanlılara sempati duyan Avrupa devletleri **Navarî**'nde Osmanlı ve Mısır donanmalarını yaktılar (1827). Ruslar Doğu Anadolu ve Balkanlarda harekete geçerek Osmanlı topraklarına saldırdılar. **Edirne Antlaşması (1829)** ile Yunanistan'a bağımsızlık verildi.

Mısır İsyani (1833 - 1840) :

Mora İsyani sırasında II. Mahmut'a yardımcı olan Mısır Valisi Kavalalı Mehmet Ali Paşa'nın, kuvvetlerini habersiz geri çekmesi, Mısır'ın yanısıra Suriye ve Girit valiliklerini de istememesi II. Mahmut'u kızdırdı. İstekleri kabul edilmeyen Kavalalı, ayaklandı. Osmanlı yönetimi zor durumda kaldı. Rusya'dan yardım istedi. İngiltere ve Fransa'nın arabulucuğu ile **Kütahya Antlaşması** imzalandı (1833). Mısır, Suriye, Girit, Cidde ve Adana'nın yönetimi Kavalalı ve oğluna bırakıldı. Antlaşmadan her iki taraf da menşün kalmamıştı. Osmanlı - Mısır savaşları yeniden başladı. Osmanlı Ordusu **Nizip**'te yenildi. Donanması

teslim oldu. İngiltere'nin araya girmesiyle Londra Konferansı toplandı (1840). Mısır'ın yönetimi Kavalalı allesine bırakıldı.

Hünkar İskelesi Antlaşması (1833):

II. Mahmut, Kütahya antlaşması öncesinde Mısır kuvvetlerinin Anadolu'da ilerleyişi devam ederken Denize düşen yılana sarılı diyerek Rusların israrlı yardım önerilerini kabul etti. Bir Rus filosu Ege adalarına kadar geldi. Bu sırada Kütahya Antlaşması imzalandığından Rus donanmasının gelme gereklisi de ortadan kalktı. Buna rağmen Rus gemileri Osmanlı sularını terketserek Hünkar İskelesine demirlediler. İngiltere ve Fransa'ya da güvenemeyen II. Mahmut, Rusları uzaklaştırılmak için sekiz yıl süreli gizli bir yardımlaşma antlaşması imzaladı. Osmanlı Devleti'nin Boğazlar Üzerindeki egemenlik haklarını tek başına kullandığı son antlaşma olan Hünkar İskelesi Antlaşması'na göre; Osmanlı Devletine bir saldırı olursa Rusya, ordu ve donanma gönderecek, yardıma gelen bu kuvvetlerin masrafları Osmanlı Devletince karşılanacaktı. Osmanlı Devleti de Rusya'nın düşmanlarına (İngiltere ve Fransa'ya) boğazları kapalı tutacaktı. Bu antlaşma, İngiltere ve Fransa'nın işine gelmediğinden Boğazlar meselesini bir süre sonra Avrupa sorunu haline getirmiştir.

Londra Sözleşmesi (1841) ve Boğazların Batılıların garantisine alınması :

1841 tarihinde Hünkar İskelesi antlaşmasının süresi dolacaktı. Bu süre sona ermeden Rusya, Boğazlara herhangi bir müdahalede bulunabilirdi. Bu defa Fransa'nın da aralarında yer aldığı beş büyük Avrupa Devleti, boğazlar konusunda uluslararası bir oturum düzenlediler. Hünkar İskelesi Antlaşması yürürlükten kaldırıldı. Boğazların yönetimi Batılıların güvencesinde Osmanlı Devleti'ne bırakıldı. Savaş gemisi geçmeyecekti.

Tanzimat Fermanı (1839) :

Gerekçesi : Osmanlı uyruğunda bulunan bütün vatandaşlara eşit haklar verilirse Avrupa devletlerinin Osmanlı'nın iç işlerine karışması önlenecek, azınlıklar ve Avrupa üzerinde olumlu bir etki sağlanacaktır.

Eşasları : Müslüman - Hristiyan ayrimı gözetilmeden herkesin yasalar önünde eşit sayılması, Tüm halkın irz - namus - can ve mal güvenliğinin korunması, vergilendirmede eşit davranışılması, askerliğin bir vatan görevi sayılması, askerlik işlerinin belli esaslar dahilinde her bölgeye eşit uygulanması, hekemin özel mülkiyetine saygı gösterilmesi, mülkiyetin babadan oğula miras olarak bırakılabilmesi, mahkeme kararı olmadan kimsenin can ve malına dokunulmaması.

Önemi : Kanun gücünün üstünlüğü ilkesi benimsendi. Egemenlik hakkını elinde bulunduran Padişah bile yasa gücünün üstünlüğünü kabul etti.

Sonuçları : Dış müdahaleyi önlemek yerine daha da artırdı. Halk tarafından tam olarak anlaşılımadı. Avrupa'ya çok sayıda öğrenci gönderildi. Avrupa'da öğrenim gören ya da yeni açılan modern okullarda eğitimini tamamlayan ilk Osmanlı aydın kadrosu (Genç Osmanlılar) yetişti.

Kırım Savaşı ve Paris Antlaşması (1853 - 1856) :

Kırım Savaşı, Osmanlı Devleti'nin ilk kez dış borç almاسına neden olmuş, savaş sırasında (1854) İngiltere'den ilk dış borç alınmıştır. Yine bu savaş, Avrupalı büyük devletlerin Rusya'ya karşı Osmanlı Devleti'ne topluca filili destek sağladıkları savaştır.

Savaş sonucunda imzalanan Paris Antlaşması'na Kırım Savaşı'nda filen yer almayan Prusya ve Avusturya da katıldılar. Bu antlaşma ile bir Avrupa devleti sayılan Osmanlı'nın Avrupa devlet hukukundan yararlanması ve topraklarının Avrupa'nın garantisine alınması kararlaştırıldı. Taraflar, savaş sırasında işgal ettikleri yerlerden çekileceklerdi. İslahat Fermanı Avrupa devletlerince göz önünde bulundurulacak, uygulanmasına karışılmayacak, Osmanlı'nın iç işlerine müdahale edilmeyecekti. Karadeniz ve Tuna uluslararası serbest sular haline getirilecekti. Osmanlı Devleti ve Rusya Karadeniz'de ordu ve donanma bulunduramayacak, savunma hatları oluşturamayacaktı. Boğazlar, bütün savaş gemilerine kapalı, ticaret gemilerine açık tutulacak, 1841 - Londra Sözleşmesi gereğince yönetilecekti. Bu antlaşma sonrasında parafe edilen bir

protokolle İngiltere, Fransa ve Avusturya Osmanlı Devleti'nin üç büyük garantiörü oldular.

İslahat Fermanı (1856) :

Tanzimat Fermanı'nın tamamlayıcısı ve pekiştiricisidir. Yayınlanması hızlandıran etken, Kırım Savaşı sonrasında Avrupa devletlerinin tam desteğini sağlayabilme amacıdır. Henüz savaş sürerken böyle bir belgenin yayınlanması gündeme gelmiş, sonunda Fransa'nın ortaya koyduğu görüşler doğrultusunda bir ferman hazırlanmıştır. İslahat Fermanı'nın getirdiği başlıca esaslar şunlardır :

- *Müslüman olmayanlara (Gayr-i Müslümanları) küçük düşürütü sözler sarf edilmeyecektir.*
- *Memur atamalarında din ve mezhep ayrimi yapılmayacaktır.*
- *Hıristiyanlar için bedelli askerlik uygulaması getirilecektir.*
- *Yabancı uyruklu da bedelini ödedikleri takdirde Osmanlı sınırları içinde mülk sahibi olabilecektir.*
- *Mahkemelerde herkes kendi kutsal saygı değerler üzerine yemin edebilecektir.*
- *Gayr-i Müslümanlar kendi işlerini görebilecek kurumlar kurabilecektir.*

I. Meşrutiyet'in İlanı (1876) :

Abdülhâmet, tahta çıkışınca verdiği söz gereği, bir Anaya-sa hazırlanması için çalışmaları başlattı. Bu sırada Balkanlarda karışıklıklar devam ediyordu. Büyük devletler, hem Sırbistan ve Karadağ'ın statüsünü belirlemek, hem de Osmanlı yönetimini yeni reformlar yapmaya zorlamak amacıyla İstanbul'da bir konferans topladılar. Tersane Konferansı adı verilen bu konferans çalışmalarına başladığı gün, top sesleri arasında İlk osmanlı anayasası (**Kanun-u Esasi**) ilan edildi. Anaya-sa'nın ilanında başrolü oynayan Mithat Paşa'nın amacı, Tersane Konferansı'nın birtakım bahanelerle Devletin iç İşleri-ne karışmasını önlemekti. Nitekim Anaya-sa'nın ilanından son-

ra konferansın tüm önerilerini reddetti. Konferans, bir süre sonra başarısızlıkla sonuçlandı.

I. Meşrutiyet'in Önemi :

Yalnız Osmanlı tarihinde değil Türk tarihinde ilk kez bir anayasa hazırlanarak **halk hükümdarının yanında yönetime ortak olmaya başladı**. Sınırlı da olsa halk seçme - seçilme ve temsil yetkisine kavuştu.

Anayasa'nın 113. maddesi gereğince Padişah olağanüstü durumlarda Anayasa'yı askiya alabilirdi. II. Abdülhamit de 1877'de başlayan Osmanlı - Rus Savaşı'ni bahane ederek Meşrutiyete son verdi.

1877 - 78 Osmanlı - Rus Savaşı (93 Harbi)

Savaşın temel nedeni, Rusya'nın Paris Antlaşması'ni çiğnernesidir. Savaş öncesinde **Kutsal yerler sorunu, Kudüs kiliselerinin durumu** gibi konular bahane eden Rusya, Bâb-ı Ali'ye baskın yaparak kendisini Boğazlarda etkili kıracak bir antlaşma imzalatmaya çalıştı. Önerileri reddedilince de doğudan ve batıdan saldırdı. İngiltere ve Fransa siyaset birliklerini tamamlayarak sömürgecilik yarışına katılan Almanya ve İtalya'nın Avrupa'yı tehdit etmeleri nedeniyle Rusya'nın tutumuna karşı fili bir harekette bulunmadılar.

Rus kuvvetleri Doğu'da **Aziziye** savunmaları ile durduruldu. Batı'da ise uzun süre dayanan **Plevne**'nin düşmesinden sonra hızla ilerleyerek **Yeşilköy**'e kadar geldiler. Bu savaşlarda Rusya'nın en büyük yardımcısı **Rumenlerdi**.

Ayastefanos (Yeşilköy) Antlaşması (1878) :

Balkanlarda ilk büyük parçalanmalara neden olan antlaşmadır. Rus Pan - Slavizmi'nin zaferi sayılır.

Bu antlaşmaya göre;

- ¹ Sırbistan ve Karadağ'a bağımsızlık verildi.
- ² Osmanlı Devleti, Romanya'nın bağımsızlığını tanımayı ve bu ülkeye savaş harcı ödemeyi kabul etti.

- Görünüşte Osmanlılara bağlı, büyük bir Bulgar prensliği kurulacak, Osmanlı askerleri ve diğer göreviler Bulgaristan'dan ayrılacaklardı.
- Osmanlı Devleti 24 milyar kuruş savaş tazminatı ödeyecekti. (Bu tazminatın ödenmesi çok güç olduğundan yanı sıra karşılığında Kars, Ardahan, Batum, Doğu Bayezit, Eleşkirt dolayları Rusya'ya bırakıldı).
- Tüm ortodoks kesimler; bu arada Ermeniler üzerinde Rus koruyuculuğu kabul edildi.
- Rus sınırları içinde kalan Müslüman halk eğer isterse belirli bir süre içinde mallannı satarak göç edebilecekti. (Bu nedenle Ayastefanos Antlaşması'nın ardından İstanbul'a doğru yoğun bir göç akını başlamıştır).

Berlin Antlaşması (1878) :

Ayastefanos Antlaşması büyük devletlerin işine gelmediğinden Berlin'de Alman birliğinin kurucusu Bismark başkanlığında bir kongre toplandı. XIX. yüzyılın bu son büyük kongresinde başlıca gündem maddesi Ayastefanos Antlaşması'nın büyük devletlerin çıkarına ters düşen maddelerinin değiştirilmesiydi. Kongre öncesinde Rusya, Almanya ile ortak bir politika izlemek için girişimlerde bulunmuşsa da başarılı olamadı. Bir ay kadar süren görüşmeler sonunda şu kararlar alındı :

- Bulgaristan üç parçaya bölünerek Doğu Rumeli bölümü özel bir yönetim uygulanması koşuluyla Osmanlı Devleti'ne bırakıldı. Bulgaristan toprakları, Balkanlarla Tuna arasına sıkıştırdı. Özerk Bulgaristan, Osmanlı Devleti'ne vergi ödeyecekti.
- Bosna - Hersek'in yönetim ve denetimi geçici kaydıyla Avusturya'ya bırakıldı.
- Doğu Beyazıt ve Eleşkirt dolayları Osmanlı Devleti'ne geri verildi. Kars, Ardahan, Batum dolayları Rusya'da kaldı. Batum'un serbest liman olması kararlaştırıldı.
- Karadeniz ve Boğazlar konusunda Paris Antlaşması'nda belirlenen esaslar kabul edildi.

Ermenilerin oturdukları yerlerde reform yapılması ve tam bir dini serbesti sağlanması kararlaştırıldı.

II. Meşrutiyet'in İlanı (1908) :

II. Abdülhamit, 93 Harbini bahane edeek I. Meşrutiyete son verdikten sonra ileri gelen aydınlarından bazıları, öldürülüdü, bazıları da merkezden uzaklaştırıldı. Ülke tekrar mutlakiyetle yönetilmeye başlandı. II. Abdülhamit'e karşı birçok gizli cemiyet kuruldu. Bunlardan biri olan **İttihat ve Terakki** Abdülhamit'in takibinden kurtulmak için İstanbul'da başlattığı çalışmaları Makedonya bölgесine kaydırarak Selanik'i merkez edindi. Başlangıçta sivillerin kurduğu bu cemiyet subaylar tarafından da ilgi gördü. Bir süre sonra genç Osmanlı subaylarından çoğu cemiyete üye oldular. Cemiyetin ileri gelenlerinden **Enver ve Niyazi Beyler** 1908'de Makedonya'da ayaklandılar. Bu harekete kısa sürede çok sayıda subay daha katıldı. Abdülhamit, olayların İstanbul'a kadar yayılmasından çekinerek Anaya'yı yürürlüğe koyup II. Meşrutiyeti ilan etti. İttihat ve Terakki de en güçlü parti ve Meşrutiyet savunucusu olarak iktidara yerleşme çalışmalarına başladı.

31 Mart Olayı (1909) :

Meşrutiyetin getirdiği serbestlik ortamı ve basın özgürlüğü, özellikle başkente farklı partiler ve gruplar arasında tartışmaları yoğunlaştırdı. İttihat - Terakki'nin muhaliflerinden **Ahrar Örgütü** lideri **Hasan Fehmi**'nın öldürülmesi tartışmanın eyleme dönüştürülmesinin bahanesi oldu. **Derviş Vahdeti** adlı bir gazeteci, rejime karşı büyük bir ayaklanma başlattı. İsyancıların kısa sürede Başkent'e hakim olmaları ve hükümeti çalışmaz hale getirmeleri üzerine çözüm İttihat ve Terakki'nin Merkez Selanik'te arandı. Kurmay Başkanlığı Kolağası (Ön yüzbaşı) Mustafa Kemal'in yaptığı bir ordu hazırlandı. "Hareket Ordusu" adı verilen bu ordu ittihatçı sempatizanı **Mahmut Şevket Paşa** komutasında İstanbul'a gelerek ayaklanması bastırıldı. II. Abdülhamit, ayaklanması rolü olduğu gereklilikle tahttan indirildi. Yerine **V. Mehmet Reşat** padışah oldu. Bu tarihten yıklılığa kadar geçen devrede padışahlar fazla etkili olamadılar. İttihat ve Terakki etkinliği ve gücü elinde bulundurdu.

Trablusgarp Savaşı (1911 - 1912) :

Savaşın nedeni, siyasal birliğini geç tamamlayan İtalya'nın sömürge arayışıdır. İtalya, Habeşistan'daki başarısız girişiminden sonra Osmanlı'nın Kuzey Afrika'daki son toprak parçası olan Trablusgarp'a saldırdı. Saldırıdan önce de İngiltere ve Fransa'nın olurunu aldı. Rusya ile de gizlice anlaşarak Rusya'nın boğazlardaki emellerini kabul etti. Devlet, ordu ve donanma gönderemediği için **Mustafa Kemal** ve arkadaşları bölgeye giderek yerel direnişler başlattılar. Mustafa Kemal, **Derne** ve **Tobruk**'ta Enver Paşa Bingazi'de güçlü savunma hatları oluşturdu. Bu sırada Balkan savaşları başladığından subaylar geri çağrıldı. İtalyanlarla **Uşı Antlaşması** imzalandı (1912).

Bu Antlaşma ile; Trablusgarp İtalya'ya bırakıldı. Böylece Osmanlı Devleti'nin Afrika kıtasında toprağı kalmamıştı. İtalyanlar, Balkan savaşları sonuçlanıncaya kadar Ege adalarında kalacaklardı.

Balkan Savaşları (1912 - 1913) :

Nedenleri :

- Fransız İhtilali sonucu Dünya'ya yayılan Milliyetçilik akımı.
- Slavların Rus tacı altında birleşirmeyi amaçlayan Pan-Slavizm akımı.
- İngiltere'nin Rusya'yı Balkanlarda serbest bırakması.
- Osmanlı İmparatorluğu'nun ilerleyen Batı'ya ayak uyduramaması.

I. Balkan Savaşı'nda Osmanlı Devleti, tam bir bozgun yaşadı. Savaşın böyle sonuçlanması dışında düşmanın çöküğü ve Rusya tarafından desteklenmelerinin yanı sıra Osmanlı subayları arasındaki siyasi çekişmeler de etkili oldu. Londra'da toplanan konferansta Osmanlı Devleti'nin Balkanlardaki toprakları Midye - Enez çizgisile sınırlandırıldı.

Balkan uluslarının Bulgaristan'a saldırması üzerine başlayan II. Balkan Savaşı'nda Osmanlı Devleti, Edine ve dolaylarını geri aldı.

Osmamılı ile Yunanistan arasında **Atina**, Osmanlı ile Bulgaristan arasında **İstanbul**, Balkan devletleri kendi aralarında **Bükreş Antlaşması'nı** imzaladılar. Atina ve İstanbul Antlaşmaları ile Osmanlı'nın batı sınırı Meriç Irmağı kabul edildi.

İNKILÂP TARİHİ

I. DÜNYA SAVAŞI (1914 - 1918)

Nedenieri :

XIX. yüzyıldan itibaren Dünya ülkeleri bu savaşın şartlarını yavaş yavaş hazırladılar.

- Bunlardan en önemlileri;
- Ülkelerarasında görülen sömürge elde etme yarışı,
- Fransa'nın XIX. yüzyılın sonunda Almanya'yla yaptığı savaşta yenilmesi ve bunun intikamını almak istemesi,
- İngiltere'nin Rusya'yı Balkanlarda serbest bırakarak bölge toplumlarını kıskırtması. Bu durumun Avusturya - Macaristan'ın çıkarlarını zedelemesi,
- Ülkelerin birbirleri ile silahlanma yarışına girmeleri,
- Savaş başlatan olay ise Avusturya - Macaristan veliahtının bir Sırplı tarafından öldürülmesidir.

Taraflar :

Büyük devletler daha savaş başlamadan önce gruplaşmışlardır. Savaş başlayınca da gruplar kendi taraftarlarını artırmaya gayret ettiler.

İttifak (Bağlaşma) Devletleri :

Almanya, Avusturya - Macaristan, Bulgaristan ve Osmanlı İmparatorluğu

İtilaf (Anlaşma) Devletleri :

İngiltere, Fransa, Rusya, Sırbistan, Karadağ, Yunanistan, ABD, Japonya, Kanada, İspanya, Portekiz.

İtalya önce Bağlaşma Devletleri'nin yanında yer almış daha sonra İtilafların tarafına geçmiştir.

Savaşta Osmanlı İmparatorluğu :

İtilahatçı yöneticilerin çabaları sonucu savaşa Almanya'nın yanında giren Osmanlılar önceden kaybettikleri toprakları geri alabileceklerini düşünmüştür.

Almanya ise Osmanlıları kendi yanına çekerek:

- Boğazları İtilaflara kapatmayı
- İtilafların cephe sayısını artırmayı
- Rusya'yı Osmanlılar vasıtasıyla saf dışı bırakmayı
- Ortadoğu'da egemenliği İngilizlere kaptırmamayı amaçlamıştır.

Osmanlıların ilk savaştığı cephe **Kafkas**'dır. 1917'de Bolşevik ihtilali çıkışınca bu cephe kapanmıştır.

Almanların da istekleri üzerine **Kanal Bölgesine** bir hareket düzenleyen Osmanlılar İngilizlere sömögelerinden gelecek yardımın engellemeyi amaçlamıştır.

İtilaflar, bağılıklarını Rusya'ya yardım götürmek amacıyla boğazlardan geçmek isteyince **Çanakkale**'de cephe açılmıştır. Buradaki savaşların kazanılması ile devletin yıkılışı geçmiş Rusya'ya yardım yapılamamış ve Anadolu İtilafların İşgalinden bir süre için korunmuştur. Ayrıca genel savaşı en az iki yıl daha uzatmıştır.

Diğer önemli cepheler ise; Filistin, Irak, Aden, Yemen, Galicya ve Makedonya'dır.

Savaşın Bitisi :

Savaştan çekilen ilk devlet Rusya'dır. Bir süre sonra önceden tarafsızlığını ilan eden ABD Wilson ilkelerini yayınlayarak savaşa girdi. Bunun üzerine Bulgaristan ateşkes isteyerek savaşı bıraktı. Daha sonra ise Almanya, Avusturya - Macaristan ve Osmanlı İmparatorluğu da savaştan çekildiler.

Savaş sonunda Bulgaristan - Nöyyi, Almanya - Versay, Avusturya - Sen Jermen, Macaristan - Triyanon, Osmanlı İmparatorluğu da Sevr banşını imzaladılar.

Bu savaş sonunda:

- Ülkelerarası barışın yeniden sağlanması için Milletler Cemiyeti (Cemiyet-i Akvam) adıyla bir örgüt kurulmuştur.
- Sömürgecilik niteliğinde değişirmiş mandacılık (himayecilik) ortaya çıkmıştır.
- Yeni rejimler uygulamaya konulmuş Cumhuriyet yönetimi yaygınlaşmıştır.
- Çok uluslu imparatorluklar yıkılmış yerine yeni devletler kurulmuştur.
- Savaşların sadece askeri hedeflere yönelikmediği, cephe gerisindeki sivil halkın da olumsuz yönde etkilendiği anlaşıldığından, savunma konusunda sivil halktan da yararlanılmaya başlanmıştır.
- Sadece Türklerin toprakları işgal edildiğinden Türk Milleti bir bağımsızlık savaşı başlatmış ve yeni bir devlet kurmuştur.

WILSON İLKELERİ :

ABD'nin savaşa girmeden kısa bir süre önce yayınladığı bu ilkelerin amacı savaş sonunda barış ortamının kurulmasını sağlamaktır. Önemli maddeleri şunlardır :

- Osmanlı Devleti'nin Türk olan bölgelerine kesin egemenlikleri verilmelidir.
- Azınlıkların yoğun olduğu bölgelere de kendi kendilerini yönetme hakkı tanınmalıdır.
- Boğazlar bütün devletlere açık tutulmalıdır.
- Ülkeler arasındaki anlaşmazlıklar barış yoluyla çözümlenmelidir.
- Devletler kendi aralarında gizli anlaşmalar imzalamaya caktır.

Galip devletler yenilenlerden savaş tazminatı ve toprak almayacaktır.

Bu ilkeler düşünüldüğü gibi amacına ulaşamamıştır.

MONDROS ATEŞKES ANTLAŞMASI (30 Ekim 1918)

I. Dünya Savaşı'nı Osmanlı İmparatorluğu adına bitiren bu anlaşmayı Rauf Bey (Orbay) başkanlığında bir heyet imzalamıştır.

Kararları :

İtilaf Devletleri güvenliklerini tehdit edecek bir durum oluşursa herhangi stratejik bir bölgeyi işgal edebileceklerdir.

Altı Doğu ilinde (Elazığ, Diyarbakır, Bitlis, Van, Sivas ve Erzurum) bir kanıklık çıkarsa bu yöreler de İtilaflarca işgal edilecektir.

Sınırların korunması ve içgüvenliğin sağlanması dışında kalan Osmanlı orduları derhal terhis edilecektir.

Boğazlar bütün devletlere açılacaktır.

Bütün torpil tarlalarının yerleri itilaf temsilcilerine gösterilecek, temizlenmesi için her türlü yardım yapılacaktır.

Tüm gemi, liman ve tersaneler İtilaf Devletleri'nin kontrolüne bırakılacaktır.

Toros tünelleri İtilaflarca işgal edilecektir.

Bu anlaşma:

Osmanlı Devleti'ni filen yok saymıştır.

İtilafların Anadolu'yı işgallerine ortam hazırlamıştır.

Milli direniş örgütlerinin kurulmasına neden olmuştur.

İstanbul Hükümetinin hafif maddeler taşıdığı iddiasıyla savunduğu bir ateşkestir.

CEMİYETLER

Zararlı olanlar Türklerce ve azınlıklarca kurulduğu için iki bölümde incelenmektedir.

Azınlıklara ait zararlı derneklerin önemli bir bölümü I. Dünya Savaşı'ndan önce bağımsızlık amacıyla kurulmuşlardır.

Türkçe kurulan zararlı dernekler ise genellikle bir başka devletin himayesine girmeyi kurtuluş için yeterli görmüşlerdir. (Örneğin; İngiliz Muhipleri, Wilson İlkeleri Derneği, ... gibi.)

Azınlıkların yanına çalışan dernekler: Etnik-i Eterya, Mavri Mira, Yunan Kızılhaçı, Göçmenler, Fener Patrikliği, Kordos, Hinçak, Taşnak, Rum Pontus, Makabi, Alyans ve İsrailit, vb. dir.

Türkçe kurulan ve Müdafâ-i Hukuk hareketinin aleyhine çalışan dernekler: Sulh ve Selâmet-i Osmaniye, Teali İslam, Kürt Teali, İngiliz Muhipleri, Wilson İlkeleri Hürriyet ve İtilaf vb. dir.

Millî varlığı düşman derneklerden başka sadece Türk Milleti'nin kurtuluşunu isteyen cemiyetler de vardır. Bunlar; Trakya Paşaeli, İzmir Müdafâ-i Hukuk-i Osmaniye, Redd-i İl-hak, Hareket-i Millîye, Kılıçalılar, Doğu İlleri ve Doğu Anadolu Müdafâ-i Hukuk-i Millîye (Erzurum Kongresi'nde birleştirilmişdir), Trabzon Muhabaza-i Hukuk-i Millîye, Millî Kongre gibi derneklerdir.

Millî Dernekler :

- Güçlerini Türk Milleti'nden ve Türk Milliyetçiliği ilkesinden almışlardır.
- Kuva-i Millîye hareketinin doğmasını sağlamışlardır.
- Sivas Kongresi'nde hepsi tek isim altında birleştirilmişlerdir.

Zararlı derneklerin sayısı daha fazla olmasına rağmen amaçlarına ulaşamayışlarının nedeni ayrı ayrı amaçları taşımalarıdır.

İZMİR'İN İŞGALİ (15 Mayıs 1919) :

Paris'te toplanan itlaflar Osmanlı topraklarının paylaşılması konusunda bir anlaşmaya varmışlardır. Önceden İtal-

ya'ya bırakılan bölgelerin bir kısmı (İzmir ve çevresi) ile Doğu Trakya bu ülkeye verilmek istenmemiştir. Sonuçta Yunanlılar İzmir'i, Paris Barış Konferansı'nda alınan karar uyarınca, Mondros Ateşkesi'nin 7. maddesine dayanarak, Wilson ilkelarından aldığı destekle ve Batı Anadolu'daki Hıristiyan Rumları katledildiğini ileri sürerek İşgal etmiştir.

Halk, İstanbul Hükümeti'nden önlem almasını istemişse de hükümet "İşgalin geçici olduğunu, Yunanlığının kısa bir süre sonra çekiliip gitdeceklerini" söyleyerek halkı oyalamaya çalışmıştır. Bunun üzerine bölge halkı İzmir'in İşgal edildiği gün direnişi de başlatmıştır.

Izmir'in İşgali;

- İlk resmi İşgaldir.
- Mustafa Kemal Paşa'nın Anadolu'ya geçişini hızlandırmıştır.
- Müdafâ-i Hukuk direnişinin daha etkin hale gelmesinde etkili olmuştur.
- "Kuvâ-i Millîye Hareketi"nin doğmasında önemli rol oynamıştır.

AMASYA GENELGESİ (21-22 Haz. 1919)

Türk Halkı'nın başlattığı direniş hareketlerini tek merkezde toplamayı amaçlayan bu genelge Mustafa Kemal ve arkadaşlarının hazırlamıştır.

Genelgenin Önemi :

Kurtuluş Savaşı'mızın ilk esası belgesidir. Kurtuluş Savaşı'mızın amaç, gerekçe ve yöntemi ilk kez bu belgede belirtilmiştir.

Genelgenin kapsamı :

Vatanın bütünlüğü, Ulusun bağımsızlığı tehdikededir.

İstanbul Hükümeti görev ve sorumluluğunu yerine getirmemekte, bu durum Ulusumuzu yok olmuş gibi tanıtmaktadır.

- Ulusun geleceğini, yine Ulusun azim ve kararı kurtaracaktır.
- Ulusun bağımsızlığını kutarmak için her türlü etki ve denetimden uzak millî bir kurulun kurulması gereklidir.
- Anadolu'nun en güvenli yeri olan Sivas'ta Ulusal bir kongrenin toplanması kararlaştırılmıştır.
- Her ilden halkın güvenini kazanmış üç delege seçilerek olabildiğince çabuk Sivas'a doğru yola çıkarılması, herhangi bir kötü durumla karşılaşılmaması için de bunun ulusal bir sıra gibi saklanması gerekmektedir.
- Doğu illeri adına 10 Temmuz'da toplanacağı duyurulan Erzurum Kongresi'ne katılan üyeleri de Erzurum'daki çalışmaları bitince Sivas'a hareket edeceklerdir.

Genelegenin Sonuçları :

- Mustafa Kemal Paşa'nın Anadolu'da hangi amaçlarla bulunduğu anlaşıldığından İngilizlerin de baskısıyla İstanbul Hükümeti tarafından resmi görevine son verildi.
- Bundan böyle İstanbul Hükümeti Anadolu'ya hakim değil tabi olmaya çağrılmıştı.
- Damat Ferit Hükümeti ve bu hükümetin içişleri bakanı Ali Galip, Genelgeyi etkisiz kılmak için kendilerine bağlı vali ve mutasamfları uyardılar.
- Amasya'dan Sivas'a oradan da Erzurum'a geçen Mustafa Kemal Paşa, Erzurum'a vardığı sırada, "**Milletimin bağımsızlık davasında gerekirse bir fert, bir nefer olarak da hizmet ederim**" diyerek rütbelerinden sıyrıldı.

ERZURUM KONGRESİ (23 Temmuz - 7 Ağustos 1919)

Kongrenin toplanma amacı : Doğu Anadolu'da Ermeni, Doğu Karadeniz'de Rum devletlerinin kuruluşunu, bölgedeki azınlık örgütlerinin katliamlarını önlemek. Doğu'nun bü-

tünlüğünü ve Türk halkın sahip olduğu mevcut avantajları korumak.

Kongrede alınan kararlar :

- *Milli sınırlar içinde kalen vatan bir bütündür, parçalanamaz.*
- *Doğu illerimiz bütün milletle birlikte, yabancı işgaline karşı haklarını savunacaktır.*
- *Osmanlı hükümeti görevini yerine getiremezse geçici bir hükümet kurulacaktır. Bu hükümet, milli bir kongre tarafından seçilecektir.*
- *Ulusal kuvvetleri etkili ve ulusal iradeyi egemen kılmak esastır.*
- *Hıristiyanlara egemenliğimizi zedeleyici aynalıklar verilemez.*
- *Manda ve himaye kabul olunamaz.*

Kongre'nin önemi : Kongrenin toplanma amacı bölgesel nitelikli olmakla birlikte, tüm ulusu ilgilendiren kararlar almıştır. Bunda Mustafa Kemal Paşa'nın bizzat kongreye katılması ve kongre başkanlığına seçilmesi önemli rol oynamıştır. Amasya Genelgesi'nde yayınlanan esaslar ilk kez bu kongrede halkın seçtiği temsilciler tarafından benimsenip karara dönüştürülmüştür. Böylece Erzurum Kongresi asıl Ulusal Kongre olan Sivas Kongresi'ne bir hazırlık olmuştur.

SİVAS KONGRESİ (4 - 11 Eylül 1919)

Amasya Genelgesi'nde toplanması istenen Milli Kongre Sivas'ta amacına uygun biçimde toplandı. Erzurum Kongresi'ndeki kararlar burada tekrar ele alındı.

Üzerinde en çok tartışılan konular Mustafa Kemal'in Kongre başkanlığı ile manda ve himaye konuları idi. Erzurum Kongresi'ndeki kararlardan başka şu maddeler de kabul edilmiştir :

- *Temsil Kurulu'nun üye sayısı artırılmış ve başkanlığına tekrar Mustafa Kemal getirilmiştir.*

Yurttaki Müdafâ-i Hukuk derneklerinin tümü "Anadolu ve Rumeli Müdafâ-i Hukuk" adıyla birleştirilmiştir.

Önemi :

Erzurum Kongresi'ndeki kararlar tüm ulusa maledilmişdir.

Daha fazla ilin temsil edilmesi yönüyle diğer kongrelerden ayrılmıştır. Bu özelliğinden dolayı Millî Kongre'dir.

Damat Ferit Hükümeti'nin istifa etmesine neden olmuştur.

AMASYA GÖRÜŞMELERİ (20 - 22 Ekim 1919)

Temsil Kurulu başkanı Mustafa Kemal ile İstanbul Hükümeti temsilcisi Salih Paşa arasında yapılan görüşmelerdir. Görüşmeler sonucunda şu kararlar yayınlanmıştır :

Meclis-i Mebusan derhal toplanmalıdır. Meclis-i Mebusan'ın toplanabilmesi için seçimler serbestçe yapılacaktır.

Temsil Kurulu'nun haberi olmadan Hükümet hiçbir uluslararası anlaşma imzalamayacaktır.

MİSAK-İ MİLLÎ (28 Ocak 1920)

Son Osmanlı Mebusan Meclisi'nce alınan ve tüm yurdu ilgilendiren kararlardır. Bu kararların başlıklarları şunlardır :

Türklerin oturduğu yerlerin işgaline izin verilemez.

Mondos Ateşkes Antlaşması imzalandığı gün (30 Ekim 1918) İşgal altında olan, çoğunluğunu Arapların oluşturduğu yerlerin geleceği, halkı tarafından belirlenecektir.

Kars, Ardahan, Batum (elviye-i Selase) için gerekirse tekrar halkoyuna başvurulacaktır.

Batı Trakya'nın durumu da halkoyu ile belirlenecektir.

- İstanbul ve Marmara'nın her türlü tehlikeden uzak tutulması karşılığında Boğazlar Dünya ticaretine açık tutulabilir.
- Azınlıklara, komşu ülkelerdeki Müslümanlara tanındığı oranda hak verilebilir.
- Kapitülasyonlar kabul edilemez.

"Kararlardan da anlaşılaceği gibi Misak-ı Milli, kurtanmak istenen vatan sınırlarını belirtmiş ve azınlık hakları, kapitülasyonlar boğazlar vb. konularda Lozan'a kadar izlenecek politikayı belirlemiştir."

TBMM'NİN AÇILMASI (23 Nisan 1920)

Misak-ı Milli kararlarının alınması İstanbul'un işgalini hızlandırdı. Ankara'da bulunan Temsil Kurulu başkanı Mustafa Kemal Paşa'nın 19 Mart tarihli bildirisini gereğince 23 Nisan'da TBMM açıldı. Böylece Türk Tarihi'nde ilk kez egemenlik hakkı kaytsız şartsız milletin oldu.

TBMM'de alınan ilk kararlar :

- Hükümetin kurulması kesinlikle gereklidir.
- Geçici bir devlet başkanı tanınması, ya da padişah kaymakamı atanması kabul edilemez.
- Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin üzerinde hiç bir güç ve makam yoktur.
- Türkiye Büyük Millet Meclisi, yasama ve yürütme yetkilerini kendinde toplamıştır. Yürütme görevi Meclis içinden seçilecek bir heyet tarafından yerine getirilecektir. Meclis başkanı aynı zamanda bu kuruluşun da başkanıdır.
- Saltanat ve Halifelik makamlarının geleceği, baskidan kurtulduktan sonra ayrıca belirlenecektir.

İlk TBMM'nin yerine getirdiği önemli görevler :

- Hiyanet-i Vataniye Kanunu'nu çikanp, İstiklal Mahkeme-i'lî kurarak ayaklanmaları bastırdı.
- Kuva-i Milliye'yi kaldırarak, Türk Ulusu'nu kesin zaferle ullaştıracak düzenli ordular oluşturdu.

- Yeni Türk Devleti'nin ilk Anayasası'ını (Teşkilat-ı Esasiye Kanunu) hazırladı.
- En önemlisi de Türk Ulusu'nu mutlu sona - kesin zafer'e ulaştırdı.

TBMM'YE KARŞI ÇIKARILAN AYAKLANMALAR

Nedenieri :

- Başta İngilizler olmak üzere işgal güçlerinin Anadolu'nun işgalini tamamlayabilmek için İstanbul Hükümeti'ni yönlendirmeleri.
- Bağımsız devlet hayaline kapılan azınlıkların işgal güçleri desteğiinde harekete geçmeleri.
- İstanbul Hükümeti ve Sultanat'a bağlı diğer çevrelerin Anlaşma Devletleri'ne hoş görünebilmek için Anadolu ve Trakya'da kıskırtmalara girişmeleri.
- Bazı Kuva-i Milliye şeflerinin kişisel hisslerini yenemeyecek Düzenli Orduların kuruluşuna karşı çıkmaları.

Ayaklanmalara karşı alınan önlemler :

- Meclisin açılışını izleyen günlerde Hiyanet-i Vatanîye Kanunu çıkarıldı.
- Bu kanunu uygulamak ve Meclisin otoritesini sağlamak amacıyla milletvekillерinden oluşan İstiklal Mahkemeleri kuruldu.
- İstanbul'a la haberleşme kesildi.
- İstanbul'daki din adamlarının Mustafa Kemal ve arkadaşlarını vatan haini ilan etmelerine karşı Anadolu'daki din adamlarına bu fetvaların geçersiz olduğunu belirten fetvalar yayınlattı.

Sonuçları :

- TBMM, işgal güçlerine karşı kullanacağı insan ve malzeme gücünün önemli bölümünü ayaklanmalar üzerinde harcadı.

- Kurtuluş Savaşı'nda kesin zaferde ulaşılması gecikti.
- Ayaklenmaları bastırın TBMM'nin gücü ve otoritesi arttı.

SEVR BARIŞ ANTLAŞMASI (10 Ağustos 1920)

Önemli Maddeleri :

- Boğazlar, aralarında Türk temsilci bulunmayan uluslararası bir komisyonun yönetimine bırakıldı. Tüm devletlerin gemilerine açık tutulması kararlaştırıldı.
- Her alandaki kapitülasyonlar, en ağır biçimde yeniden uygulanmaya konulacaktı.
- Ağır silahları olmayan, sınırlı sayıda bir ordu bulundurulabilecekti.
- Doğu Anadolu'da Ermenistan ve Kürdistan adıyla iki yeni devlet kurulacaktı.
- İzmir ve çevresi ile Doğu Trakya Yunanlılara bırakıldı. Güneybatı ve İçbatı Anadolu İtalya'ya, Güneydoğu Anadolu Fransa'ya bırakıldı. Ayrıca bu bölgelerin geniş bir aralığı bu iki devletin nüfuzuna terkedildi. Arapların yaşadığı topraklar, İngilizler ve Fransızlar tarafından paylaşılmacaktı. Sonuç olarak bu antlaşma ile İstanbul ve Anadolu'nun küçük bir bölümünden dışında tüm Osmanlı toprakları İtilaf Devletleri tarafından paylaşılmacaktı.

Önemi :

Anayasaya göre bir anlaşmanın geçerli olabilmesi için meclis tarafından onaylanması gerekiyordu. Ancak Mebusan meclisi dağıtıldığı ve TBMM'de kesinlikle reddettiği için bu anlaşma geçersiz sayılmış hiçbir zaman uygulanamamıştır.

MUHAREBELER VE SONUÇLARI

Ermenilerle Savaş ve Gümrü Barışı (3 Aralık 1920)

1917'de Brest Litovsk Antlaşması'ni imzalayan yeni Rus yönetimi savaştan çekildi. Rusya'daki yeni rejime cephe alan batılar, bölgede serbest kalan Ermenilerin Gümrü dolaylarında örgütlenmesine yardımcı oldular. Ermeniler, 1920 yılına gelindiğinde Kars Ardahan dolaylarını işgal etmişlerdi. Doğu Cephesi komutanı Kazım Karabekir'in uyarılarını da dikkate alan TBMM Hükümeti, Sevr Antlaşması'nı takip eden günlerde cephe komutanına talimat vererek Ermenilere karşı taarruza geçilmesini istedi. Ağustos sonlarında harekete geçen Doğu Cephesi birlikleri Gümrü'ye kadar ilerleyerek Ermenileri barışa zorladılar. Ateşkesin ardından **Gümrü Barış Antlaşması imzalandı (3 Aralık 1920)**. TBMM'nin ilk uluslararası başarısı olan bu antlaşma ile Batum dışında bugünkü Doğu sınırımız çizildi. Böylece Doğu cephesi ilk çözümme kavuşan cephe oldu. Bölgedeki birlikler diğer cephe'lere kaydındı. Sovyet - Rusya ile ilişkiler hızlandı. TBMM, ayaklanmaları bastırmasının ardından böyle bir başarı kazanmakla gücünü ve otoritesini artırdı.

Güney Cephesi

Mondros Ateşkes Antlaşması gereği, bölgedeki askeri birliklerin terhis edilmesi nedeniyle Güney Cephesi'nde halk Fransızlar'a ve onların kıskırttığı Ermeniler'e karşı toplu direnişler başlattı. Sivas Kongresi'nden sonra bölgeye gönderilen gönüllü subaylar direnişleri örgütlemeye çalışılar. Maraş ve Urfa TBMM'nin açılışından önce kurtarıldı. Adana'da da Fransız birliklerine ve Ermeni intikam taburlarına karşı başarılı savunmalar yapıldı. Antep, uzun süre dayandıktan sonra Fransız İşgaline girdi.

Güney Cephesi savunmaları Fransızlar'da Anadolu'da kalınmayacağrı kanaatini uyandırmış, ancak Fransızlar **Sakarya Savaşı'nın** sonucunu beklemişlerdi. Batı'da Yunan Ordusuna karşı kazanılan Sakarya Meydan Savaşı'nın ardından bu kanaati pekişen Fransa, TBMM Hükümeti ile **Ankara Ant-**

laşması'ni (20 Ekim 1921) imzalayarak Anadolu'daki birliklerini geri çekmeye başlamıştır. Ankara Antlaşması **Hatay dışında** bugünkü **Türkiye - Suriye** sınırını çizmiştir.

Güneybatı Anadolu kesimini İşgal eden İtalyanlar, Batı Cephesi'nde kazanılan II. İnönü zaferinin ardından yöredeki kuvvetlerini geri çekmişlerdir.

I. İnönü Savaşı (6 - 10 Ocak 1921) ve Sonuçları :

Sevr Antlaşması öncesinde Eskişehir sınırına kadar ilerleyen Yunanlılar;

- ⇒ *Eskişehir'i ele geçirerek Izmir'den sonra Anadolu'da ikinci bir önemli üs edinmek,*
- ⇒ *Batılı devletlere güçlerini kanıtlayarak daha fazla yardım ve destek almak,*
- ⇒ *Kendilerine İşbirliği teklif eden Çerkes Ethem'e yardım etmek.*

Amaçlarıyla taarruza geçtiler. İnönü'de mevzilenen Türk birlikleri Albay İsmet Bey komutasında başarılı bir savunma savaşı vererek Yunan kuvvetlerini geri çekilmeye zorladılar.

Londra Konferansı (21 Şubat - 12 Mart 1921):

Yunan ordusunun cephede başaramadığını politika alanında gerçekleştirebilmek amacıyla İngiltere'nin çabaları sonucunda toplanan konferanstır.

Konferansın önemi ve sonuçları :

- ⇒ *TBMM'nin tüm İtilaf Devletleri'nce hukuksal olarak tanınmasını sağladı.*
- ⇒ *Misak-ı Millî ve Türk Ulusunun haklı davası bu konferans aracılığı ile tüm Dünya'ya duyuruldu.*
- ⇒ *Konferans sonucunda bazı devletlerle ikili anlaşmalar yapan Bekir Sami Bey, İngilizlerle yaptığı antlaşma ile Malta'da sürgünde bulunan bazı Türk aydınlarının kurtarılmasını sağladı.*
- ⇒ *Masa başında da amaçlarına ulaşamayan büyük devletler, Yunan Ordusu'na tekrar taarruz emri verdiler.*

II. İnönü Savaşı (23 Mart-1 Nisan 1921)

I. İnönü Savaşı'nda Yunan Ordusu'nun, Londra Konferansı'nda da İngiltere ve diğer ortaklarının başarısız olmaları üzerine Yunan Ordusu tekrar taarruza geçirdi. Cephedenin kuzey kanadındaki Türk birlikleri Yunan kuvvetlerinin geri çekilmesini sağladılar. Bunun üzerine güneyde Afyon'u işgal etmiş olan Yunan birlikleri de çekildiler. Bu sırada **Aslıhanilar Savaşı**'yla Yunan Ordusu daha Batıya çekilmeye zorlandı. Ancak Yunanlıların Dumlupınar'dan çıkarılması sağlanamadı.

Kütahya - Eskişehir Savaşları

(10 - 24 Temmuz 1921) :

Türk Ordusu'nun henüz kuruluş aşamasında olması,

İki büyük savaşta (I. ve II. İnönü) yipranması,

Taarruz eğitiminin olmaması, gibi nedenlerle İngiltere'den aldığı yeni silah ve malzemelerle harekete geçen Yunan Ordusu karşısında bu kez geri çekilmek zorunda kaldılar. Mustafa Kemal, daha fazla kayıp verilmemesi için cephe komutanına gönderdiği bir emriyle çekilişin hızlandırılmasını istedi. Ordumuz 25 Temmuzda **Sakarya'nın doğusuna** çekildi.

Kütahya - Eskişehir çekilişi sonunda, Eskişehir gibi önemli bir Üs ilk kez düşman eline geçti. Meclis'te muhalefet başladı. Bunun üzerine rahatsız olmasına rağmen Meclise gelen Mustafa Kemal, yaptığı konuşmada zaman zaman çok ani kararların alınması, gelişmelere göre savaş stratejisinde değişiklikler yapılması sözkonusu olduğunu belirtti. Meclis, kendisine üç aylık bir süre için **Başkomutan** sıfatıyla tam yetki verdi (5 Ağustos 1921).

Sakarya Meydan Savaşı

(23 Ağustos - 13 Eylül 1921) :

Tekâlif-i Millîye emirlerini yayinallyarak hazırlıklarını tamamlayan Mustafa Kemal Paşa'nın emriyle başlayan savaşın son günlerinde Türk ordusu karşı saldırıyla geçerek Yunanlıları Dumlupınar'a çekilmeye zorladı. Sakarya'nın doğusu düşmandan tamamen temizlendi.

Bu zafer sonucunda;

- Türk'ün 1683 Viyana bozgunundan bu yana **Avrupa** karşısında devam eden çözülüş ve gerileyişi sona erdi.
- İşgal devletleri arasındaki anlaşmazlıklar su yüzüne çıktı. Daha önce çekilen İtalyanların ardından şimdi Fransızlar da Ankara Antlaşması'nı imzalayarak Anadolu'daki emellerinden vazgeçtiler. İngiltere ve Yunanistan Anadolu konusunda yalnız kaldılar.

Savaşın son günlerinde saldırıyla geçen Türk ordusu, taarruz savaşlarında da başarılı olabileceğini ve Yurdu tamamen düşmandan temizleyebileceğini kanıtladı.

- Mustafa Kemal Paşa'ya Mareşallık rütbesi ve gazilik ünvanı verildi.
- Sovyet Rusya'nın isteği ile TBMM Hükümeti'ne başvuran üç Sovyet Cumhuriyeti (Ermenistan, Gürcistan, Azarbeycan) **Kars Antlaşması'nı** imzaladılar. Moskova Antlaşması'nın gözden geçirildiği bu antlaşma ile Doğu sınırmız kesinleşti.

Mudanya Ateşkes Antlaşması (11 Ekim 1922) :

3 Ekim 1922'de toplanan ateşkes oturumunda Türkiye'yi İsmet Paşa temsil etti. Türkiye'nin karşısında İngiltere, Fransa ve İtalya delegeleri yer aldılar. Varılan anlaşmaya göre;

- Yunan birlikleri Doğu Trakya'yı 15 gün içinde boşaltacaklardı.
- Bölgenin güvenliği için, Doğu Trakya'ya bir jandarma birliği gönderilecekti.
- Meric Nehri Türk - Yunan sınırı olacaktı.
- Türk Ordusu kesin banşın imzasına kadar, Çanakkale'de belirlenen çizgide bekleyecekti.

Bu anlaşmadan sonra İtilaf Devletleri barış konferansına İstanbul Hükümeti'ni de davet ettiler. TBMM, 1 Kasım 1922'de Saltanat'ı kaldırdı.

Lozan Barış Antlaşması (24 Temmuz 1923) :

Önemi :

Türk Kurtuluş Savaşı'na kesin olarak son veren bu antlaşma, Türkiye Devleti'nin bağımsız vatan sınırlarını çizmiştir.

Esasları :

- Meriç Nehri Türk - Yunan sınırı kabul edildi. Nehrinin batisında kalmasına rağmen Yunanlıların ödeyeceği savaş tazminatı karşılığında Karaağaç Türkiye'ye bırakıldı.*
- Suriye sınırı 20 Ekim 1921 tarihli Ankara Antlaşması esas alınarak belirlendi.*
- Musul sorunu nedeniyle Irak sınırının belirlenmesi, ilgili Ülkelerin (Türkiye ve İngiltere'nin) İleride varacakları anlaşmaya bırakıldı.*
- Doğu sınırının belirlenmesinde Lozan'da tekrar onaylanan Moskova Antlaşması esas alındı.*
- Boğazlar, başkanı Türk olan uluslararası bir komisyonun yönetimine bırakıldı. Bölge askerden arındırılacaktı. Uluslararası ticarete açık bulundurulacaktı.*
- Yüzyillardır Türk ulusunun bağımsızlığına gölge düşüren kapitülasyonlar tümüyle kaldırıldı.*
- Yunanistan'da bulunan Türklerle Türkiye'deki Rum azılığın karşılıklı yer değiştirmesi kabul edildi. Ancak İstanbul'daki Rumlarla Batı Trakya'daki Türkler bu uygulamanın dışında tutulacaktı.*
- Ortodoks - Fener Patrikhanesi'nin İstanbul'da kalması kararlaştırıldı.*
- Ottoman İmparatorluğu'ndan kalan genel borçlar (Düyun-u Umumiye) ile ilgili tartışmalar sonucunda Türk delegelerinin ortaya koyduğu tez kabul edildi. Buna göre, Türkiye kendi payına düşen bölümü eşit taksitler halinde nakit para esasına göre ödeyecekti.*

Yabancılar tarafından açılmış olan okul ve diğer kurumlar Türkiye'nin koyacağı yasalar çerçevesinde varlığını sürdürülecekti.

Lozan Antlaşması'nın maddelerinden de anlaşılacağı gibi, kapitülasyonlar, Ermeni yurdu, Dış Borçlarla ilgili konular Türk görüşü doğrultusunda çözümlenmiştir. Çözümü ilerleye bırakılan Musul Sorunu, Şeyh Sait Ayaklanması nedeniyle 1926'da Musul'un İngiltere'ye bırakılmasıyla sonuçlanacaktır. 1939'da Hatay'ın Anavatan'a bağlanmasıyla Suriye sınırı bugünkü biçimini alacaktır.

CUMHURİYET'İN İLANI (29 Ekim 1923)

Saltanat'ın kaldırılması ve Lozan Antlaşması'nın imzalanmasının ardından Cumhuriyet'in ilanına hazırlık amacıyla;

9 Ağustos 1923'te Türkiye'nin ilk siyasal partisi olan Halk Fırkası kuruldu.

1 Ekim 1923'te Türk Ordusu İstanbul'a girdi.

13 Ekim 1923'te Ankara resmen Başkent ilan edildi.

25 Ekim'de baş gösteren hükümet bunalımı hazırlıkları daha da hızlandırdı. Meclis'in 29 Ekim tarihi oturumunda Cumhuriyet ilan edilerek Anaya'ya "Türkiye Devleti'nin hükümet şekli Cumhuriyet"tir. maddesi eklendi.

HALİFELİĞİN KALDIRILMASI (3 Mart 1924)

Laik düzene geçişte önemli bir engel oluşturması, Halife Abdülmecid'in genç Cumhuriyetimiz için tehlikeli davranışları halifeliğin kaldırılmasını zorunlu kılıyordu. TBMM 3 Mart 1924'te halifeliğe son verdi. Tevhid-i Tedrisat Kanunu'nu çıkardı. Şer'iye ve Evkaf vekaletini kaldırıldı. Osmanlı hanedanının yurt dışına çıkarılmasını kararlaştırdı.

DEMOKRASİ DENEMELERİ

Cumhuriyet'in ilanından önce bir siyasal parti kurulmuştu. Ancak tek parti ile demokrasi anlayışı tamamen yerlesmediği gibi sorunların çözümlenmesi de zorlaşıyordu.

Terakkiperver Cumhuriyet Partisi : 1924 yılında Kazım Karabekir, Rauf Orbay, Ali Fuat Cebesoy tarafından kurul-

du. Ancak "Partimiz din kurallarına saygıdır" anlayışını benimsedikleri için **Seyh Salt** ayaklanması'nın çıkışmasına neden oldu. Sonuçta Parti TBMM'nce kapatıldı.

Serbest Cumhuriyet Partisi : 1929'da bütün Dünya'da görülen ekonomik bunalımın Türkiye'yi olumsuz yönde etkilememesi için bir parti kurulması kararlaştırıldı. Mustafa Kemal'in isteği ile Fethi Okyar Serbest Cumhuriyet Partisi'ni kurdu.

Parti Cumhuriyet aleyhinden kişilerce aşın biçimde desteklenince kurucusu Fethi Bey tarafından kapatıldı. Bir süre sonra da **Menemen Olayı** çıkışında Fethi Bey'in haklılığı anlaşıldı.

İNKILÂPLAR

Hukuk alanında yapılan İnkılâplar :

Türk Medeni Kanunu'nun kabul edilmesi (1926). İsviçre Medeni Kanunu'nun esas alınarak hazırlandığı bu kanuna Türk kadınlara; seçme ve seçilme, boşanma, resmi nikah zorunluluğu gibi haklar verildi.

Eğitim ve Kültür alanında yapılan İnkılâplar :

- Tevhid-i Tedrisat Kanunu kabul edilerek eğitim ve öğretim birleştirildi. (3 Mart 1924)
- Maarif Teşkilatı Hakkında Kanun kabul edilerek Milli Eğitim sistemi uygulamaya konuldu.
- Yeni Türk harfleri kabul edildi ve okuma yazma kolaylaştırıldı. (1 Kasım 1928)
- Türk Tarih (1931) ve Türk Dil (1932) Kurumları'nın kurulması ile Türk Tarihi'nin objektif olarak araştırılması ve Türkçenin diğer yabancı dillerin olumsuz etkisinden kurtarılması amaçlandı.

Sosyal alanda yapılan İnkılâplar :

- 1925'te Tekke, Zaviye ve Türbeler kapatıldı.
- Şapka kanunu kabul edilerek fes ve sanki giyilmesi yasaklandı (1925).

- 1934'te soyadı kanunu çıkarılmış sosyal dengenin daha da bozulması önlenmiştir.
- 1925 - 1935 yılları arasında da çeşitli ölçülerde değişiklik yapılmış çağdaş ülkeler örnek alınarak gelişme sağlanmıştır.

Ekonominde yapılan inkişâflar :

- Daha Cumhuriyet ilan edilmeden önce 18 Şubat 1923'te toplanan İzmir İktisat Kongresi ile Millî Ekonomi İlkesi benimsenmiştir.
- Tarım, Ticaret ve Sanayi alanlarında önemli yenilikler yapılmıştır. Örneğin Ziraat Bankası, Etibank ve İş Bankası kurulmuş, Teşvik-i Sanayi Kanunu kabul edilmiş, tâmmâda makineleşme sağlanmıştır.

ATATÜRK İLKELERİ

Temel İlkeler :

- Cumhuriyetçilik
- Milliyetçilik
- Halkçılık
- Lâiklik
- Devletçilik
- İnkılâpcılık

Bütünleyici İlkeler :

- Millî egemenlik
- Millî birlik - beraberlik, ülke bütünlüğü
- Özgürlik ve bağımsızlık
- Akılcılık ve bilimsellik
- Çağdaşcılık ve batılılaşma
- Yurtta barış, Cihanda barış
- İnsan ve insanlık sevgisi

ATATÜRK DÖNEMİNDE DİŞ SİYASET

Bağımsızlık savaşı kazanılmış, Lozan Antlaşması imzalanmıştı. Cumhuriyet'in ilânından sonra da yeni Türk Devleti "Yurtta Banş Dünyada Banş" ilkesi doğrultusunda bir politika izledi.

Atatürk döneminde bu politikaya uygun olarak şu sorunlar çözümlendi :

Musul Sorunu :

1926'da İngilizlerle yapılan Ankara anlaşması uyarınca çözümlendi. Musul Irak Hükümeti'ne bırakılarak Irak sınırı bugünkü şekliyle çözümlendi.

Nüfus Değişimi :

Yunanistan'la Türkiye arasındaki bu sorun aslında Lozan Antlaşması'nda çözümlenmişti. Yunanistan bunu tek taraflı olarak değerlendirdip uymayınca sorun yeniden gündeme geldi. İkili görüşmelerden sonra Lozan antlaşması'ndaki şekilde uygulamaya konulunca sorun çözümlendi.

Türkiye'nin Milletler Cemiyetine Girişİ

Milletler Cemiyeti, Wilson İlkeleri gereğince Birinci Dünya Savaşı'nın ardından Dünya banşını sağlamak amacıyla kurulmuştu. Ancak bu kurum, İngiltere'nin önemli ölçüde etkisi altındaydı. Uygulamalarında yanlış ve hatalı davranıştı. Bu nedenle Türkiye, bu konuda çekimser kalmıştı.

Banşçı bir politikayı benimsemiş olan Türkiye, giderek artan işbirliği ihtiyacı nedeniyle bu cemiyet içinde yerini almayı hazırlandı. 1932 Haziranı'nda davet edildi. 18 Temmuz'da da Cemiyet'in üyesi oldu.

Yabancı Okullar Sorunu :

Bu sorun da Lozan Antlaşması'nda çözümlenmişti. Da-ha sonra Türkiye içindeki yabancı okullar anlaşma kararlarına uymayacaklarını açıklayınca Türk Hükümeti bu şekilde davranışın okulların kapatılacağını bildirdi. Böylece sorun Lozan Antlaşması'ndaki şekilde aynen çözümlendi.

Balkan Antantı :

Atatürk'ün uzak görüşlülüğü ve barışçı çabalarının eseridir. Güçlenen Almanya ve İtalya'nın Dünya barışını tehdit eden yayılmacı emelleri, paktın imzalanmasında önemli etkendir. 9 Şubat 1934 tarihinde Türkiye, Yugoslavya, Romanya ve Yunanistan arasında imzalanan bu antlaşma, ortak savunmayı öngörüyordu. Türkiye, aynı zamanda Batı sınırlarını güvenceye almış oldu. Paktın imzalanması Türk - Yunan ilişkilerini de hızlandırdı.

Montrö Sözleşmesi :

Avrupa devletlerinin silahlanmaya başlamaları, II. Dünya Savaşı'nın ufukta belirmesi karşısında Atatürk, Boğazların savunulması konusunda girişimlere başladı. 20 Temmuz 1936'da Montrö Boğazlar Sözleşmesi imzalandı. Buna göre; Boğazlar Komisyonu kaldırıldı. Askersiz bölge ile sınırlamalara son verildi. Milletler Cemiyeti yerine boğazların güvenliği Türkiye ye bırakıldı. Montrö Sözleşmesi ile hem Lozan Antlaşması'ndan bu yana devam eden önemli bir sorun ve eksiklik giderilmiş, hem de Türkiye'nin Uluslararası alanda yeri ve önemi iyice artmıştır. Boğazlar Türkiye'nin kesin denetimine girmiştir.

Sadabat Paktı :

9 Temmuz 1937'de Tahran'da, Türkiye, İran, Irak ve Afganistan arasında imzalandı. Bu devletler arasında dostluğu pekiştirmek, bölgede barış ve güvenliği devam ettirmek amacıyla yönelik olan bu pactla, Türkiye doğu sınırlarını da güvenlik altına aldı.

Hatay Sorunu :

20 Ekim 1921'de Fransa ile imzalanan Ankara Antlaşması'nda İskenderun, Antakya dolaylarında özel bir yönetim kurulması kararlaştırılmıştı. Nüfusunun çoğu Türk olan bu yörede, Atatürk'ün kişisel girişimleri sonucu 1938'de bağımsız Hatay Cumhuriyeti kuruldu. Ertesi yıl bu Cumhuriyet'in meclisi, Türkiye'ye katılma kararı aldı.

KRONOLOJİ

(M.Ö.)

- 4000 Orta Asya Uygarlığının Ön Asya'ya yayılması.
4000 Sümerlerin Çivi yazısını kullanmaya başlaması.
300 - 2000 Anadolu'da Tarih Öncesi Uygarlıkların yaşadığı devir
(Truva, Alişar, Alacahöyük).
2000 Hititlerin Anadolu'yu İstilası, Akaların Yunanistan'ı İstilası, Asur Devleti'nin kurulması.
1900 Hittit Krallığının Anadolu'da kurulması.
1296 Kadeş Savaşı ve Antlaşması.
1250 Fenikilerin İlk Kaz alfabeti kullanması.
1200 - 676 Anadolu'da Friglerin yaşadığı dönem.
700 Lidyalıların parayı kullanmaya başlamaları.
451 Romalıların 12 Levha Kanunu'nı hazırlamaları.
300 Hunların Tarih sahnesine çıkışları.

(M.S.)

- 50 Hunların, Kuzey ve Güney Hunları olmak üzere ikiye ayrılmaları.
330 İstanbul'un kuruluşu.
376 Hunların Tuna boylarına doğru akonlarının başlaması.
476 Batı Roma İmparatorluğu'un yıkılması.
571 Son Peygamber Hz. Muhammed'in (S.A.V.) doğması.
610 Hz. Muhammed'in peygamber oluşu.
622 Hz. Muhammed'in Mekke'den Medine'ye göçü.
632 Hz. Muhammed'in vefatı. Hz. Ebubekir'in İlk Halife seçilmesi.
673 Emevilerin İstanbul'u kuşatması.
730 Göktürk yazılarından ilk anıtın diktilmesi.
1040 Dandanakan Savaşında Gaznelilerin Selçuklulara yenilmesi.
1071 Malazgirt Meydan Savaşını Selçukluların kazanması.
1095 İlk Haçlı Seferlerinin başlaması.

- 1176 Miryakefalon Savaşı
1215 Büyük Şart (Magna Carta)'ın yayınlanması.
1243 Kösedağ Savaş'ında Anadolu Selçukluların yenilmesi.
1299 Osmanlı Devleti'nin kurulması.
1353 Osmanlıların Rumeliye geçişleri Çimpe kalesinin 6s olarak Bizanslılarca Osmanlılara verilmesi.
1389 I. Kosova Savaşı ve I. Murat'ın şehit edilmesiyle Yıldırım Bayezit'in hükümdar olması.
1402 Ankara Meydan Savaşı'nda Yıldırım Bayezit'in yenilerek Timur'a esir düşmesi. Fetret Devrinin başlaması.
1444 Varna Savaşı
1446 II. Kosova Savaşı
1453 İstanbul'un Fethi
1514 Çaldırıman Savaşı
1516 Mercidabık savaşı
1517 RıdanİYE Savaşı
1526 Mohaç Meydan Savaşı
1532 I. Viyana Kuşatması (Gazay-ı bec)
1538 Prevezə Deniz Savaşı
1566 Sigetvar Seferi ve Kanuni'nin ölümü.
1570 Kibrıs'ın Fethi
1639 İran'la Kavr-ı Şirin Antlaşmasının imzalanması.
1683 II. Viyana Kuşatması
1699 Karlofça Antlaşması
1740 Kapitülasyonların sürekli hale getirilmesi.
1789 Fransız İhtilali
1792 YaŞ Antlaşması
1804 Sırp İsyanı'nın başlaması.
1839 Tanzimat Fermanı
1854 Osmanlıların dışandan ilk borç para alması.
1856 İslahat Fermanı
1869 Süvüş Kanalı'nın açılması.
1876 I. Meşrutiyet'in ilanı

1881	Atatürk'ün Doğumu
1908	II. Meşrutiyet'in İlanı
1909	31 Mart Olayı
1911	Trabzonspur Savaşı
1912	Balkan Savaşlarının başlaması.
1914	I. Dünya Savaşı'nın başlaması.
1918	I. Dünya Savaşı'nın sona ermlesi.
15 Mayıs 1919	İzmir'in İşgalii.
19 Mayıs 1919	Mustafa Kemal Paşa'nın Samsun'a çıkışi.
23 Mayıs 1919	Sultanahmet Mitingi
22 Haziran 1919	Ahiska Gerilgesi
7/8 Temmuz 1919	Mustafa Kemal Paşa'nın askerlikten çekilmesi.
23 Temmuz 1919	Erzurum Kongresi'nin açılması.
26-30 Temmuz 1919	Balıkesir Kongresi
16-25 Ağustos 1919	Alaşehir Kongresi
4 - 11 Eylül 1919	Sivas Kongresi
20 - 22 Ekim 1919	Amasya Görüşmeleri
31 Ekim 1919	Maraş'ta Sütçü İmam Olayı
27 Aralık 1919	Temsil Kuruluş'un Ankara'ya gelmesi.
12 Ocak 1920	Son Osmanlı Mebusan Meclisi'nin toplanması.
28 Ocak 1920	Misak-ı Millî'nin kabulü.
11 Şubat 1920	Fransızların Maraş'tan çıkarılması.
16 Mart 1920	İstanbul'u resmen işgali.
1 Nisan 1920	Fransızların Antep'i kuşatması.
10 Nisan 1920	Fransızların Urfa'dan çıkarılması.
23 Nisan 1920	TBMM'nin açılması
29 Nisan 1920	Hiyanet-i Vataniye Kanunu'nun çıkarılması
22 Haziran 1920	Yunanlıkların Bursa ve Uşak yönünde saldırına geçmelesi.
10 Ağustos 1920	Sevr Antlaşması'nın imzalanması.
19 Ağustos 1920	Sevr'i imzalayanların TBMM tarafından vatan haini ilan edilmeleri.
18 Eylül 1920	İstiklal Mahkemelerinin kurulması.

3 Aralık 1920	Gümrük Barışı'nın imzalanması.
6-10 Ocak 1921	I. İnönü Savaşı
20 Ocak 1921	Yeni Türk Devleti'nin İlk Anayasası'nın kabulü.
9 Şubat 1921	Antep'in düşman eline düşmesi.
23 Şubat 1921	Londra Konferansı'nın toplanması.
1 Mart 1921	Afganistan'la antlaşma imzalanması.
12 Mart 1921	İstiklal Marşı'nın kabulü.
16 Mart 1921	Moskova Antlaşması.
23 Mart 1921	İkinci İnönü Savaşının başlaması.
5 Temmuz 1921	İtalyanların Anadolu'dan çekilmesi.
10-25 Temmuz 1921	Kütahya - Eskişehir Savaşları
5 Ağustos 1921	Mustafa Kemal Paşa'nın Başkomutan seçimi.
7-8 Ağustos 1921	Tekâlit-i Millîye Emirleri'nin yayınlanması.
23 Ağustos 1921	Sakarya Savaşı'nın başlaması.
19 Eylül 1921	Mustafa Kemal Paşa'ya Mareşallik rütbesi ve Gazilik ünvanının verilmesi
13 Ekim 1921	Kars Antlaşması
20 Ekim 1921	Ankara Antlaşması
20 Temmuz 1922	Mustafa Kemal'in Başkomutanlık görevinin süresiz uzatılması.
26 Ağustos 1922	Büyük Taarruzun başlaması.
30 Ağustos 1922	Başkomutanlık Meydan savaşı
9 Eylül 1922	Türk Ordusu'nun İzmir'e Girişi
18 Eylül 1922	Anadolu'nun düşmandan temizlenmesi.
11 Ekim 1922	Mudanya Antlaşması'nın imzalanması.
1 Kasım 1922	Saltanat'ın kaldırılması.
20 Kasım 1922	Lozan Konferansı'nın başlaması.
24 Temmuz 1923	Lozan Barış Antlaşması'nın başlaması.
9 Ağustos 1923	Halk Firkası'nın kuruluşu.
11 Ağustos 1923	II. TBMM'nin açılması.
29 Ekim 1923	Cumhuriyet'in ilanı.
3 Mart 1924	Halifeliğin kaldırılması, Tevhid-i Tedrisat Kanunun kabulü.

17 Kasım 1924	Terakkiperver Cumhuriyet Partisi'nin kurulması.
13 Şubat 1925	Şeyh Sait Ayaklanması'nın başlaması.
5 Haziran 1925	Terakkiperver Cumhuriyet Partisi'nin kapatılması.
5 Kasım 1925	Ankara Hukuk Mektebinin açılması.
25 Kasım 1925	Tekke, Zaviye ve Türbelerin kapatılması.
26 Aralık 1925	Milâdi Takvim'in kabulü.
17 Şubat 1926	Medeni Kanunun kabulü.
5 Haziran 1926	Ankara Antlaşması (Irak siniri ve Musul sorununun çözümlenmesi)
1 Ekim 1927	II. TBMM'nin sona ermesi
15-20 Ekim 1927	Mustafa Kemal'in Meclis'te Büyük Nutku'nı okuması.
1 Ekim 1928	Yeni Türk Harflerinin kabulü.
15 Mayıs 1929	Deniz Ticaret Kanunu'nun kabulü.
3 Nisan 1930	Kadınlara belediye seçimlerine katılma hakkının verilmesi.
12 Ağustos 1930	Serbest Cumhuriyet Partisi'nin kurulması.
18 Aralık 1930	Serbest Cumhuriyet Partisi'nin kapatılması.
23 Aralık 1930	Menemen Olayı
26 Mart 1931	Ölüler Kanunu'nun Kabulü
12 Nisan 1931	Türk Tarih Kurumu'nun kurulması.
12 Temmuz 1932	Türk Dil Kurumu'nun kurulması.
18 Temmuz 1932	Türkiye'nin Milletler Cemiyeti'ne girmesi.
1 Ağustos 1933	İstanbul Üniversitesi'nin kurulması.
21 Haziran 1934	Soyadı Kanunu'nun kabulü.
24 Kasım 1934	Mustafa Kemal Paşa'ya Atatürk soyadının verilmesi.
5 Aralık 1934	Tük kadınlara Milletvekili seçimlerine katılma hakkının verilmesi.
20 Temmuz 1936	Montrö Sözleşmesi'nin imzalanması.
9 Temmuz 1937	Sadabad Pakti'nin imzalanması.
2 Eylül 1938	Bağımsız Hatay Devleti'nin kurulması.
10 Kasım 1938	Atatürk'ün aramızdan ayrılması.
30 Haziran 1939	Hatay'ın Anavatan'a katılması.
1 Eylül 1939	II. Dünya Savaşı'nın başlaması.

OSS KONU ANLATIMLI KİTAPLAR

OSS TÜRKÇE (SAY-DİL)
OSS TÜRKÇE-EDEBİYAT (EA-SÖZ)
OSS YÜKSEK İLKÖĞRETİM (SAY-DİL)
OSS YÜKSEK UYGULAMALI (SAY-DİL)
OSS TÜRKÇE-KEDİBİYAT UYG. (EA-SÖZ)
OSS EDİBİYAT (EA-SÖZ)
OSS MATEMATİK-1 (BÜTÜN PUAN TÜR.)
OSS MATEMATİK (SAY-EA)
OSS MATEMATİK-1 (BÜTÜN PUAN TÜR.)
OSS MATEMATİK-2 (SAY-EA)
OSS GEOMETRİ-1 (BÜTÜN PUAN TÜR.)
OSS GEOMETRİ-1-2 (SAY-EA)
OSS GEOMETRİ-1-2 (BÜTÜN PUAN TÜR.)
OSS GEOMETRİ-1-2 (SAY-EA)
OSS FİZİK-1 (SÖZ-EA)
OSS FİZİK-1-2 (SAY)
OSS FİZİK-1-2 (SÖZ-EA)
OSS FİZİK-1-2 (SAY)
OSS KİMYA-1 (SÖZ-EA)
OSS KİMYA-1-2 (SAY)
OSS KİMYA-1 (SÖZ-EA)
OSS KİMYA-1-2 (SAY)
OSS TARİH (BÜTÜN PUAN TÜR.)
OSS COĞRAFYA (SAY-DİL)
OSS COĞRAFYA (EA-SÖZ)
OSS COĞRAFYA (SAY-DİL)
OSS COĞRAFYA (EA-SÖZ)
OSS FELSEFE (BÜTÜN PUAN TÜR.)
OSS FELSEFE (SÖZ-EA)

OSS SORU BANKALARI

OSS TÜRKÇE (SAY-DİL)
OSS TÜRKÇE-EDEBİYAT (EA-SÖZ)
OSS TÜRKÇE (SAY-DİL)
OSS TÜRKÇE-EDEBİYAT (EA-SÖZ)
OSS TÜRKÇE (SAY-DİL)
OSS TÜRKÇE-KEDİBİYAT (EA-SÖZ)
OSS MATEMATİK-GEOMETRİ (BÜTÜN PUAN TÜR.)
OSS MATEMATİK-1 (BÜTÜN PUAN TÜR.)
OSS MATEMATİK-2 (SAY-EA)
OSS MATEMATİK-1 (BÜTÜN PUAN TÜR.)
OSS MATEMATİK-2 (SAY-EA)
OSS GEOMETRİ-1 (BÜTÜN PUAN TÜR.)
OSS GEOMETRİ-1-2 (SAY-EA)
OSS GEOMETRİ-1-2 (BÜTÜN PUAN TÜR.)
OSS GEOMETRİ-1-2 (SAY-EA)
OSS FİZİK-1 (BÜTÜN PUAN TÜR.)
OSS FİZİK-1-2 (SAY)
OSS KİMYA-1 (BÜTÜN PUAN TÜR.)
OSS KİMYA-1-2 (SAY)
OSS TARİH (BÜTÜN PUAN TÜR.)
OSS COĞRAFYA (SAY-DİL)
OSS COĞRAFYA (SÖZ-EA)
OSS COĞRAFYA (SAY-DİL)
OSS COĞRAFYA (SÖZ-EA)

OSS DENEMELER

DENEME SINAVLARI
SINAV 20 YILIN OSS SORULARI
SINAV 10 YILIN OSS SORULARI
KİMYA DENEMELERİ
OKS (İçte Öğretim Kurumları Sınavına Haz.)
OKS TÜM DERSLER SORU BANKASI
OKS TÜM DERSLER
OKS MATEMATİK
OKS PEN EMLAKI
OKS TÜRKÇE-SOSYAL BİLGİLER
OKS TÜRKÇE

I. Taşel-S. Murat-O. Özgür-L. Onsakay-O. T. Güner
I. Taşel-S. Murat-O. Özgür-L. Onsakay-O. T. Güner
S. Murat-C. Vardar-A. Aslan-M. Çelikoglu
İlyas Orskaya
İlyas Orskaya
İlyas Orskaya
S. Ertem-M. Gencoglu-H. Yilgin
S. Ertem-M. Gencoglu-H. Yilgin
Z. Cobanoglu-A. R. Bayram-A. Zengin-B. Kurnoglu
Z. Cobanoglu-A. R. Bayram-A. Zengin-B. Kurnoglu
Vedat Yıldız
Vedat Yıldız
Ferhatuz Küse
F. Küse-K. Gökdelen
Mustafa Başer
Mustafa Başer
Mustafa Erdem
Mustafa Erdem
Süleyman Berber
Süleyman Berber
Hafiz Koçak
Hafiz Koçak
L. Kavser-A. Karataş
L. Kavser-A. Karataş
Abdullahmehmet Ergün
I. Taşel-S. Murat-C. Karaca
I. Taşel-S. Murat-C. Karaca
Bülent Ulus
Bülent Ulus
İbrahim Dursun
I. Taşel-S. Murat-M. E. Kartal-Dursun

İlyas Orskaya
İlyas Orskaya
Hükr Acar
Hükr Acar
S. Murat-C. Vardar-A. Aslan-M. Çelikoglu
S. Murat-C. Vardar-A. Aslan-M. Çelikoglu
Kurnoglu
Z. Cobanoglu-A. R. Bayram-A. Zengin
Z. Cobanoglu-A. R. Bayram-A. Zengin
Orhan Doğukan
Orhan Doğukan
Vedat Yıldız
Vedat Yıldız
Vekîl Gündoğdu
Vekîl Gündoğdu
Mustafa Erdem
Mustafa Erdem
Kurnoglu
Kurnoglu
Doğukan Doğan
I. Taşel-B. Ulus
I. Taşel-B. Ulus
Bülent Ulus
Bülent Ulus

18 Özgün Deneme Sınavı

İsmet Yalçınkaya.

Kurnoglu
Kurnoglu
I. Taşel-E. Külmel
I. Kavser-H. Kurt-A. Cingiz
Kurnoglu
İlyas Orskaya



Genel Dağıtım: FINAL PAZARLAMA

Mahmutbey Göztepe Mh. Tarhan Sk. No: 2 Bağcılar-İSTANBUL

Tel: 212 445 80 00 Faks: 212 445 62 00

www.final.com.tr